

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ
2024.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Απόδοση της Μεσοπεντηκοστῆς.
Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος
Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

Πηγή με τον βίον των Αγίων της
ημέρας:

[https://www.synaxarion.gr/gr/m/6/d/5
/sxsaintlist.aspx.](https://www.synaxarion.gr/gr/m/6/d/5/sxsaintlist.aspx)

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ.

**Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

‘Ηχος πλ. α’

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ψαλμὸς 103.

- Εὐλόγει ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης σφόδρα.
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἰμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρρᾳ, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῷα αὔτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὔτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
 - Ὁ ποιῶν τοὺς Ἄγγελους αὔτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὔτοῦ
πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὔτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος.
- Ἀβυσσοῖς ὡς ἰμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὔτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται ὕδατα.

- Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι πεδία εἰς τόπον, ὃν ἔθεμελίωσας αὐτά.
 - "Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
 - Ό έξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν, ἀνάμεσον τῶν ὄρέων διελεύσονται ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν.
 - Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δῶσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Ό έξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
 - Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ οἶνος εύφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἥλαρυναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἀς ἐφύτευσας.
 - Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
 - "Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.

- "Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ.
- Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
 - Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἔργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.
 - Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εύρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου **αὐτοῖς συλλέξουσιν.**
 - **Άνοιξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.**
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

- "Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἱῶνας εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ.
- Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.
- Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἔκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο διάκονος:

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς εἰρήνης τοῦ

σύμπαντος κόσμου, εύσταθείας τῶν
ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς
τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου,
καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας,
καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ πατρός καὶ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
“Εθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τῆς πόλεως (**Μονῆς,**
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπὲρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ

**Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ψαλμὸς ρμ' (140).

- **Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι μὲ πρὸς σὲ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**
- ὁ β' χορός**
- **Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν μου, Κύριε.**

- Θοῦ, Κύριε, φυλακήν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
- Μὴ ἐκκλίνῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.
- Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.
- Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με, ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.
- "Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

- Άκούσονται τὰ ὥματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ώσει πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.
- “Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.
- Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.
- Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

➤ Ψαλμὸς 141.

- Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.
- Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου, τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.
- Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.
- Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἢ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.
- Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.
- Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.
- Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἶπα· Σὺ εἴ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἴ ἐν γῇ ζώντων.
- Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

➤ Ῥῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με,
ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὄνόματί¹
σου.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῶς μοι.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς τῆς φωνῆς μου.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Στίχ. Εὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἱλασμός ἐστιν.

Στιχηρὰ Προσόμοια Ἡχος δ' Κύριε,
ἀνελθῶν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ
σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως,
Πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων,
καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας,
ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς
δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν
προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς,
Ἄναλήψεως σεμνύνεται.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ἡχος δ' Κύριε, ἀνελθῶν ἐν τῷ Σταυρῷ.

Πάρεστιν ἡ μεσότης ἡμερῶν, τῶν ἐκ
σωτηρίου ἀρχομένων Ἐγέρσεως,

Πεντηκοστῇ δὲ τῇ θείᾳ σφραγιζομένων,
καὶ λάμπει τὰς λαμπρότητας,
ἀμφοτέρωθεν ἔχουσα, καὶ ἐνοῦσα τὰς
δύο, καὶ παρεῖναι τὴν δόξαν
προφαίνουσα, τῆς δεσποτικῆς,
Ἀναλήψεως σεμνύνεται.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι¹
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

„Ηχος δ'.

”Ηκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών,
εύαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ
Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι
ἡγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ
ἐκπλύνοντα Πνεύματι ὑπὸ²
χριστοκτονίας· εὔτρεπίζεται
πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἑκατέρων
εὐφρόσυνον μεσότητα.

Στίχ. “Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

„Ηχος δ'.

”Ηκουσε καὶ εὐφράνθη ἡ Σιών,
εύαγγελισθείσης τῆς Χριστοῦ
Ἀναστάσεως, οἱ δὲ πιστοὶ αὐτῆς γόνοι
ἡγαλλιάσαντο, τοῦτον θεασάμενοι, καὶ
ἐκπλύνοντα Πνεύματι ὑπὸ²
χριστοκτονίας· εὔτρεπίζεται
πανηγυρίζουσα, τὴν τῶν ἑκατέρων
εὐφρόσυνον μεσότητα.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος δ'.

"Ηγγικεν ἡ τοῦ Θείου δαψιλής, χύσις ἐπὶ
πάντας, ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ
προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς
μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ
ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης,
ἀψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν
τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
ἔφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος δ'.

"Ηγγικεν ἡ τοῦ Θείου δαψιλής, χύσις ἐπὶ
πάντας, ὥσπερ γέγραπται, Πνεύματος ἡ
προθεσμία κηρύττει, ἡμισευθεῖσα, τῆς
μετὰ Χριστοῦ θάνατον, καὶ ταφὴν καὶ
ἀνάστασιν, παρ' αὐτοῦ δεδομένης,
ἀψευδοῦς μαθηταῖς ὑποσχέσεως, τὴν
τοῦ Παρακλήτου δηλούσης ἐπιφάνειαν.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ὕχος πλ. β'.

Τῆς ἐορτῆς μεσούσης, τῆς σῆς Χριστὲ
Ἀναστάσεως, καὶ θείας παρουσίας τοῦ
ἀγίου σου Πνεύματος, συνελθόντες τῶν
θαυμάτων σου, ἀνυμνοῦμεν τὰ
μυστήρια, ἐν ᾧ κατάπεμψον ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Εἴσοδος.

Σοφία Όρθοι !

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
 Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
 Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου
 δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
 Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
 Ἀξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
 φωναῖς αἰσίαις, **Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,**
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

Ἐσπέρας προκείμενον.

Τῇ Τρίτῃ ἐσπέρας Ἡχος α'.

**Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.
 Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.**

Στίχ. **Κύριος ποιμαίνει με καὶ οὐδέν με
 ύστερήσει· εἰς τόπον χλόης ἐκεῖ με
 κατεσκήνωσεν.**

**Τὸ ἔλεός σου, Κύριε, καταδιώξει με
 πάσας τὰς ἡμέρας της ζωῆς μου.**

Ο διάκονος:

- **Ἐπωμεν πάντες ἔξ ὅλης της ψυχῆς
 καὶ ἔξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
 - **Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
 πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον
 καὶ ἐλέησον.**

- **Κύριε ἐλέησον (ἄπαξ).**
- Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
- **·Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (**δεῖνος**).
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου).**
 - "Ετι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, ὑγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων του Θεοῦ, πάντων τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (**κώμῃ, πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**
- "Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.
- **Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου)**

- "Ετι δεόμεθα ύπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ύπέρ τοῦ περιεστῶτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.
- **Κύριε ἔλεησον (ἄπαξ)**
"Οτι ἔλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ό Προεστῶς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:

Ἄμήν.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ,
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ
ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἄμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς,
καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εύλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εύλογητὸς εἶ, Ἀγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ
ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδῃς.

**Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ
δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Άγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Ο διάκονος:

- **Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῇ χάριτι.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **"Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν,
φύλακα των ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων
ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν
ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**
 - **Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς
ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ,
παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.**
 - **Παράσχου Κύριε.**

- **Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἔκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.**

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.**

- **Παράσχου Κύριε.**

- **Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.**

- **Σοὶ Κύριε.**

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Ο Χορός: Ἀμήν.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κλίνας οὐρανοὺς καὶ καταβὰς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ γένους τῶν ἀνθρώπων, ἔπιδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου

καὶ ἐπὶ τὴν κληρονομίαν σου. Σοὶ γὰρ τῷ φοβερῷ καὶ φιλανθρώπῳ κριτῇ, οἱ σοὶ δοῦλοι ὑπέκλιναν τὰς κεφαλάς, τοὺς δὲ αὐτῶν ὑπέταξαν αὐχένας; οὐ τὴν ἔξι ἀνθρώπων ἀναμένοντες βοήθειαν, ἀλλὰ τὸ σὸν περιμένοντες ἔλεος, καὶ τὴν σὴν ἀπεκδεχόμενοι σωτηρίαν, οὓς διαφύλαξον ἐν παντὶ καιρῷ, καὶ κατὰ τὴν παροῦσαν ἐσπέραν καὶ τὴν προσιοῦσαν νύκτα, ἀπὸ παντὸς ἔχθροῦ, ἀπὸ πάσης ἀντικειμένης ἐνεργείας διαβολικῆς, καὶ διαλογισμῶν ματαίων καὶ ἐνθυμήσεων πονηρῶν.

Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου εύλογημένον καὶ δεδοξασμένον, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

**Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Προσόμοια.
Στιχηρὰ ἴδιόμελα Ἡχος α', Ἰωάννου Μοναχοῦ.**

Πεντηκοστῆς ἐφέστηκεν ἡ τῶν ἡμερῶν μεσότης, ἐν ᾧ Χριστός, παραγυμνώσας ἀμυδρῶς θεϊκὴν δυναστείαν, Παράλυτον συνέσφιγξε, λόγω αὐτὸν τῆς κλίνης ἔξαναστήσας καὶ θεοπρεπῶς θαυματουργῶν ἐν ὄστρακίνῳ σώματι,

τοῖς ἀνθρώποις ἐδωρήσατο τὴν αἰώνιον
ζωὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. Μνήσθητι τῆς συναγωγῆς σου, ᾧς
ἐκτήσω ἀπ' ἀρχῆς, ἐλυτρώσω ὁάβδον
κληρονομίας σου, ὅρος Σιὼν τοῦτο, ὃ
κατεσκήνωσας ἐν αὐτῷ..

Ἐν τῷ Ἱερῷ ἐπέστης ἡ σοφία τοῦ Θεοῦ,
μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκων καὶ
ἔλέγχων τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους, τοὺς
Φαρισαίους, καὶ Γραμματεῖς, καὶ βοῶν
παρησίᾳ πρὸς αὐτούς· ὁ διψῶν,
έρχεσθω πρός με, καὶ πινέτω ὕδωρ
ζωηρόν, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς τὸν αἰῶνα,
ὁ πιστεύων τῇ ἐμῇ χρηστότητι ποταμοὶ¹
ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ ζωῆς
αἰωνίου.”Ω τῆς ἀγαθότητος, καὶ τῆς
εὔσπλαγχνίας σου, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν·

Δόξα σοι.

Στίχ. Ο δὲ Θεὸς Βασιλεὺς ἡμῶν, πρὸ²
αἰώνων είργάσατο σωτηρίαν ἐν μέσῳ
τῆς γῆς.
”Ηχος β’.

Οτε τὸ μέσον τῆς ἑορτῆς ἐπέστη, ἀνέβη ὁ
Ἰησοῦς ἐπὶ τὸ Ἱερόν, καὶ ἐδίδασκε λέγων
τοὺς ἀπειθεῖς Ἰουδαίους· ὁ διψῶν
έρχεσθω πρός με καὶ πινέτω, ὕδωρ
ζωηρόν αἰώνιον, καὶ οὐ μὴ διψήσῃ εἰς
τὸν αἰῶνα, ὁ πιστεύων εἰς ἐμέ, ποταμοὶ¹
ῥεύσουσιν ἐκ τῆς κοιλίας αὐτοῦ, καὶ ἔξει
τὸ φῶς τῆς ζωῆς.

Δόξα .. Καὶ νῦν ...”Ηχος πλ. δ’.

**Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διδάσκοντός σου
Σωτήρ, ἔλεγον οἱ Ἰουδαῖοι· Πῶς οὗτος
οἶδε γράμματα, μὴ μεμαθηκώς;
ἀγνοοῦντες, ὅτι σὺ εἶ ἡ σοφία, ἡ
κατασκευάσασα τόν κόσμον· Δόξα σοι.**

**Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα,
κατὰ τὸ ρῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἴδον
οἱ ὄφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ
ἡτοίμασας κατὰ πρόσωπον πάντων τῶν
λαῶν, φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ
δόξαν λαοῦ σου Ἰσραὴλ.**

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἘΚ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (ἘΚ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς

καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμην.

‘Απολυτίκιον Ἡχος πλ. δ’.

**Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχήν, εὔσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρός με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι. . (γ).**

‘Απόλυσις.

ΙΕΡΕΥΣ: Σοφία!

‘Ο Άναγνώστης: Εὐλόγησον.

**ΙΕΡΕΥΣ: ‘Ο ὃν εύλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς
ἡμῶν πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τούς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

**‘Ο Άναγνώστης: Στερεώσαι, Κύριος ὁ
Θεός, τὴν ἀγίαν ἀμώμητον πίστιν τῶν
εὔσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων Χριστιανῶν,**

σὺν τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Ἐκκλησίᾳ,
Μητροπόλει, Ἐνορίᾳ καὶ Πόλει ταύτῃ εἰς
αιῶνας αἰώνων. Ἄμην.

ΙΕΡΕΥΣ: Υπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Ο Άναγνώστης: Τὴν τιμιωτέραν τῶν
Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως
τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν
Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

ΙΕΡΕΥΣ: Δόξα σοι ὁ Θεός, ἡ ἐλπὶς ἡμῶν,
Κύριε, δόξα Σοι.

Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῷ καὶ
Ἄγιῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην. Κύριε
έλέησον, Κύριε ἔλέησον, Κύριε ἔλέησον.
Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ: Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν Χριστὸς ὁ
ἀληθινὸς Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός·
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ· προστασίαις τῶν τιμίων,
ἐπουρανίων δυνάμεων ἀσωμάτων·
ίκεσίαις τοῦ τιμίου καὶ ἐνδόξου,
προφήτου προιδρόμου καὶ βαπτιστοῦ
Ἰωάννου· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ

πανευφήμων ἀποστόλων, τῶν ἀγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
ὸσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν· τοῦ
ἀγίου (**τοῦ ναοῦ**)· τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης· τοῦ
ἀγίου (**τῆς ἡμέρας**), οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων τῶν ἀγίων,
ἔλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

ΙΕΡΕΥΣ: Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν,
θανάτῳ θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν
τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο Άναγνώστης: Ἄληθῶς ἀνέστη ὁ
Κύριος.

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ
2024.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Απόδοση της Μεσοπεντηκοστῆς.
Μνήμη τοῦ Ἅγιου Ἱερομάρτυρος
Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

ΟΡΘΡΟΣ.

**Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Αμήν.

„Ηχος πλ. α'.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

**Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Τροπάρια.

**Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας
τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων
δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ
τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα.**

Δόξα ...

**Ο ύψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ
ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς
οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστὲ ὁ Θεός,
εὕφρανον ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς
πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν
αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν
συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σήν, ὅπλον
εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον.**

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

**Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε,
μὴ παρίδῃς, ἀγαθή, τὰς ἱκεσίας ἡμῶν,
πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον
όρθιοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὓς
ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορήγει
αὐτοῖς οὐρανόθεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες
τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη.**

**Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἔλέησον.**

**Κύριε, ἔλέησον. Κύριε, ἔλέησον. Κύριε,
ἔλέησον.**

**Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὔσεβῶν καὶ
όρθιοδόξων Χριστιανῶν.**

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε,**
ἐλέησον.

”Ετι δεόμεθα ύπερ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου
ἡμῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν
ἀδελφότητος.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε,**
ἐλέησον.

”Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

΄Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, Πάτερ.
Δόξα τῇ ἀγίᾳ καὶ ὁμοουσίᾳ, καὶ
ζωοποιῷ καὶ ἀδιαιρέτῳ Τριάδι, πάντοτε,
νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

΄Αμήν.

- ❖ Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνῃ, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ (**ἐκ γ'**).
❖ Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου (**ἐκ
β'**).

Ψαλμὸς 3.

- ❖ **Κύριε, τί ἐπληθύνθησαν οἱ**
θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ'
ἐμέ·

- ❖ πιλλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ σὺ δέ, Κύριε, ἀντιλήπτωρ μου εἶ,
δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλήν μου.
- ❖ φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα,
καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὅρους ἀγίου αὐτοῦ.
(διάψαλμα).
- ❖ ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·
ἐξηγέρθην, ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.
- ❖ οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων
λαοῦ τῶν κύκλων συνεπιτιθεμένων μοι.
- ❖ ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με, ὁ Θεός
μου, ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς
ἔχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας
ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.
- ❖ τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία, καὶ ἐπὶ τὸν
λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Ἐγὼ ἔκοιμήθην καὶ ὑπνωσα·
ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Ψαλμὸς 37.

- ❖ Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξῃς με,
μηδὲ τῇ ὄργῃ σου παιδεύσῃς με.
- ❖ ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι, καὶ
ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χεῖρά σου·
- ❖ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκὶ μου ἀπὸ
προσώπου τῆς ὄργῆς σου, οὐκ ἔστιν
εἰρήνη ἐν τοῖς ὄστέοις μου ἀπὸ
προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

- ❖ ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλήν μου, ώσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ’ ἐμέ.
- ❖ προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μώλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου·
- ❖ ἔταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφην ἔως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμην.
- ❖ ὅτι αἱ ψόαι μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμάτων, καὶ οὐκ ἔστιν ἵασις ἐν τῇ σαρκὶ μου·
- ❖ ἐκακώθην καὶ ἔταπεινώθην ἔως σφόδρα, ὡρυόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.
- ❖ Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου, καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.
- ❖ ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἴσχύς μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ὄφθαλμῶν μου, καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ’ ἐμοῦ.
- ❖ οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν, καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν·
- ❖ καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχήν μου, καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητας, καὶ δολιότητας ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

- ❖ έγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον καὶ
ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα
αύτοῦ·
- ❖ καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ
ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι
αύτοῦ ἐλεγμούς.
- ❖ ὅτι ἐπὶ σοί, Κύριε, ἥλπισα· σὺ
εἰκακούσῃ, Κύριε ὁ Θεός μου.
- ❖ ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ
ἔχθροί μου· καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας
μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρήμόνησαν.
- ❖ ὅτι ἐγὼ εἰς μάστιγας ἔτοιμος, καὶ ἡ
ἀλγηδών μου ἐνώπιόν μού ἐστι
διαπαντός.
- ❖ ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ
καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς ἀμαρτίας μου.
❖ οἱ δὲ ἔχθροί μου ζῶσι καὶ
κεκραταίωνται ὑπὲρ ἐμέ, καὶ
ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως·
- ❖ οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ
ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλόν με, ἐπεὶ κατεδίωκον
ἀγαθωσύνην.
- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε· ὁ Θεός
μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε
τῆς σωτηρίας μου.

Καὶ πάλιν.

- ❖ μὴ ἐγκαταλίπης με Κύριε ὁ Θεός
μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ·
- ❖ πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου Κύριε
τῆς σωτηρίας μου.

Ψαλμὸς 62.

- ❖ Ό Θεὸς ὁ Θεός μου, πρὸς σὲ
όρθρίζω·
- ❖ ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου, ποσαπλῶς
σοι ἡ σάρξ μου ἐν γῇ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ
καὶ ἀνύδρῳ.
- ❖ οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὥφθην σοι τοῦ
ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.
- ❖ ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ
ζωάς· τὰ χείλη μου ἐπαινέσουσί σε.
- ❖ οὕτως εὐλογήσω σε ἐν τῇ ζωῇ μου
καὶ ἐν τῷ ὄνόματί σου ἀρῷ τὰς χεῖράς
μου.
- ❖ ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος
ἐμπλησθείη ἡ ψυχή μου, καὶ χείλη
ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.
- ❖ εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς
στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων
εἰς σέ·
- ❖ ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου, καὶ ἐν τῇ
σκέπῃ τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὄπίσω σου,
ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.
- ❖ αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν
ψυχήν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ
κατώτατα τῆς γῆς· παραδοθήσονται εἰς
χεῖρας ρομφαίας, μερίδες ἀλωπέκων
ἔσονται.
- ❖ ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ¹
τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὄμνύων ἐν

αύτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων
ἄδικα.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σὲ ὅτι
ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπῃ
τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι,
- ❖ ἐκολλήθη ἡ ψυχή μου ὀπίσω σου,
ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιά σου.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
Δόξα σοι ὁ Θεὸς (έκ γ').
Κύριε, ἐλέησον. (έκ γ').
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ψαλμὸς 87.

- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου,
ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον
σου·
- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή
μου, κλῖνον τὸ οὓς σου εἰς τὴν δέησίν
μου.
- ❖ ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχή μου, καὶ
ἡ ζωή μου τῷ ἄδῃ ἥγγισε·
 - ❖ προσελογίσθην μετὰ τῶν
καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην
ώσει ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς
έλεύθερος,
 - ❖ ώσει τραυματίαι καθεύδοντες ἐν
τάφῳ, ὃν οὐκ ἔμνήσθης ἔτι καὶ αὐτοὶ ἐκ
τῆς χειρός σου ἀπώσθησαν.

- ❖ ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.
- ❖ ἐπ’ ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμός σου, καὶ πάντας τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ’ ἐμέ. (διάψαλμα).
- ❖ ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ’ ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς,
- ❖ παρεδόθην καὶ οὐκ ἔξεπορευόμην. οἱ ὄφθαλμοί μου ἡσθένησαν ἀπὸ πτωχείας.
- ❖ ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε, ὅλην τὴν ἡμέραν, διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου.
- ❖ μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια; ἢ ιατροὶ ἀναστήσουσι, καὶ ἔξομολογήσονται σοι;
- ❖ μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;
- ❖ μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῇ ἐπιλελησμένῃ;
- ❖ κάγὼ πρὸς σέ, Κύριε, ἐκέκραξα, καὶ τὸ πρωΐ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.
- ❖ ίνατί, Κύριε, ἀπωθῆ τὴν ψυχήν μου, ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ’ ἐμοῦ;
- ❖ πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός μου, ὑψωθεὶς δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.
- ❖ ἐπ’ ἐμὲ διῆλθον αἱ ὄργαι σου, οἱ φοβερισμοί σου ἔξετάραξάν με,

- ❖ έκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ ὅλην τὴν ἡμέραν, περιέσχον με ἄμα.
- ❖ ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

Καὶ πάλιν.

- ❖ Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου

- ❖ εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου κλῖνον τὸ οὗς σου εἰς τὴν δέησίν μου

Ψαλμὸς 102.

- ❖ Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ πάντα τὰ ἐντός μου, τὸ ὄνομα τὸ ἄγιον αὐτοῦ·

- ❖ εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ·

- ❖ τὸν εὐιλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν ἴώμενον πάσας τὰς νόσους σου·

- ❖ τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν σου, τὸν στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·

- ❖ τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

- ❖ ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος καὶ κρῆμα πᾶσι τοῖς ἀδικουμένοις.

- ❖ έγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ
Μωυσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα
αὐτοῦ.
- ❖ οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος,
μακρόθυμος καὶ πολυέλεος·
- ❖ οὐκ εἰς τέλος ὄργισθήσεται, οὐδὲ εἰς
τὸν αἰῶνα μηνιεῖ·
- ❖ οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν
ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν
ἀνταπέδωκεν ἡμῖν,
- ❖ ὅτι κατὰ τὸ ὑψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ
τῆς γῆς ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος
αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν·
- ❖ καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ
δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς
ἀνομίας ἡμῶν.
- ❖ καθὼς οἰκτείρει πατὴρ υἱούς,
ἀκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους
αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν,
ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμεν.
- ❖ ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι
αὐτοῦ· ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως
ἔξανθήσει·
- ❖ ὅτι πνεῦμα διῆλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ
ὑπάρξει καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν
τόπον αὐτοῦ.
- ❖ τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ
αἰῶνος καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς
φοβουμένους αὐτόν,
- ❖ καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς
υἱῶν τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην

αύτοῦ καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν
αύτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

- ❖ Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε τὸν θρόνον αύτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αύτοῦ πάντων δεσπόζει.
- ❖ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ ἄγγελοι αύτοῦ, δυνατοὶ ἴσχυϊ ποιοῦντες τὸν λόγον αύτοῦ τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αύτοῦ.
- ❖ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αύτοῦ, λειτουργοὶ αύτοῦ ποιοῦντες τὸ θέλημα αύτοῦ.
- ❖ εὔλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αύτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ· εὔλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

- ❖ ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αύτοῦ εὔλόγει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον.

Ψαλμὸς 142.

- ❖ **Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς** μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·
- ❖ καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.
- ❖ ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἔχθρὸς τὴν ψυχήν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωήν μου,
- ❖ ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος· καὶ ἡκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

- ❖ έμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων,
έμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν
ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.
- ❖ διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χεῖράς μου, ἡ
ψυχή μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.
(διάφαλμα).
- ❖ ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε,
ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου·
- ❖ μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου
ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὅμοιωθήσομαι τοῖς
καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.
- ❖ ἀκουστὸν ποίησόν μοι τὸ πρωΐ τὸ
ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἥλπισα·
- ❖ γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδόν, ἐν τῇ
πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ τῇ ψυχήν
μου·
- ❖ ἔξελοῦ με ἐκ τῶν ἔχθρῶν μου, Κύριε,
ὅτι πρὸς σὲ κατέφυγον. δίδαξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός
μου·
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει
με ἐν γῇ εὐθείᾳ. ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός
σου, Κύριε, ζήσεις με,
- ❖ ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἔξαξεις ἐκ
θλίψεως τὴν ψυχήν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει
σου ἔξολοθρεύσεις τοὺς ἔχθρούς μου
- ❖ καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας
τὴν ψυχήν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σού είμι.

Καὶ πάλιν.

- ❖ είσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου (**ἘΚ Β'**).
- ❖ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὄδηγήσει με ἐν γῇ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.
Δόξα σοι ὁ Θεός (ἘΚ γ'**).**
Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

·Ο διάκονος:

Ἐν εἱρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
 ‘Υπὲρ τῆς ἄνωθεν εἱρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
Κύριε, ἐλέησον.
 ‘Υπὲρ τῆς εἱρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ Ἔκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
 ‘Υπὲρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.
 ‘Υπὲρ τῶν εύσεβῶν καὶ ὁρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου

δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ πατρός καὶ

Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν (.....), τοῦ
τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ
τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν
Ἐθνους, πάσης Ἀρχῆς καὶ Ἐξουσίας
ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν
καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τῆς πόλεως (Μονῆς,
Κώμης) ταύτης, πάσης πόλεως καὶ
χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων,
εὔφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ
καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων,
όδοιπορούντων, νοσούντων,
καμνόντων, αἱχμαλώτων καὶ τῆς
σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ τοῦ ὁυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ

πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ
ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου,
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ
ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων
τῶν Ἅγιων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς
καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ, Κύριε.

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.

Ἀμήν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν,
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου.

Στίχ, α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος
αύτοῦ.

Στίχ, β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με,
καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην
αὐτούς.

Στίχ, γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ
ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. δ'.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχήν, εὔσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας· ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρός με καὶ πινέτω· Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι. (γ).

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου**

**Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αιῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

Καθίσματα.

**Μετὰ τὴν α' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ὁχος
δ' Ταχὺ προκατάλαβε.**

‘Ο πάντων ἐπιστάμενος, τῶν καρδιῶν λογισμοὺς ἐν μέσῳ ἀνέκραζε τοῦ Ἱεροῦ ἐστηκώς, τοῖς ψεύσταις λέγων ἀλήθειαν·

Τί ζητεῖτε πιάσαι, ἐμὲ τὸν ζωοδότην;
ἔορτῆς μεσαζούσης, ἐκβοῶν παρρησίᾳ·

**Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε
παράνομοι.(Δίς).**

**Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα Ὁχος
πλ. Α' Τὸν συνάναρχον Λόγον.**

‘Ο Δεσπότης τῶν ὅλων ἐν τῷ ναῷ
ἐστηκώς, ἔορτῆς μεσαζούσης,
Πεντηκοστῆς τῆς σεπτῆς, τοῖς Ἐβραίοις
προσλαλῶν, διελέγχει τρανῶς, ἐν
παρρησίᾳ πολλῇ, ὡς Βασιλεύς ὃν καὶ
Θεός, τὴν τύραννον αὐτῶν τόλμαν, ἡμῖν
δὲ πᾶσι δωρεῖται, δι' εὔσπλαγχνίαν τὸ
μέγα ἔλεος.(Δίς).

**Άναστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἀγιον, Κύριον, Ἰησοῦν
τὸν μόνον ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν
σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν
ἀγίαν σου Ἀνάστασιν ὑμνοῦμεν καὶ**

δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, ἐκτὸς
σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν, τὸ ὄνομά σου
όνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἀγίαν
Ἀνάστασιν. Ἰδοὺ γὰρ ἥλθε διὰ τοῦ
Σταυροῦ, χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ
παντὸς εὔλογοῦντες τὸν Κύριον,
ύμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ· Σταυρὸν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, **Θανάτῳ**
Θάνατον ὄλεσεν.

Ψαλμὸς 50.

- **Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα
ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν
οἰκτιρμῶν σου ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά
μου.**
- **ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς
ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου
καθάρισόν με.**
- **ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω,
καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι
διαπαντός.**
- **σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν
ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν
δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καὶ
νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.**
- **ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην,
καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ
μου.**

- ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας, τὰ
ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου
ἐδήλωσάς μοι.
- ραντιεῖς με ὑσσώπῳ, καὶ
καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ
χιόνα λευκανθήσομαι.
- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ
εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα
τεταπεινωμένα.
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ
τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς
ἀνομίας μου ἐξάλειψον.
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ
Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν
τοῖς ἐγκάτοις μου.
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ
προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ
ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ.
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ
στήριξόν με.
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ρῦσαι με ἐξ αἰμάτων, ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς
τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ
γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.
- Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ
στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἃν·
όλοκαυτώματα οὐκ εύδοκήσεις.

- Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.
- ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ·
- τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὅλοκαυτώματα·
- τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Κανόνες.

Κανών α', Ωδὴ α', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς

Ὕχος δ' Ό Είρμὸς.

«Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος,
ἀβρόχοις ἵχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας
Ἰσραὴλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί,
τοῦ Ἀμαλὴκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ
ἐτροπώσατο».

Μεγάλαι τῆς ὑπὲρ νοῦν σου Δέσποτα,
θείας σαρκώσεως, εὔεργεσίαι λάμπουσιν
ἡμῖν, δωρεαί τε καὶ χάριτες, καὶ θεϊκαὶ
λαμπρότητες, ἀγαθοδότως ἀναβρύουσαι.

Ἐπέστης μαρμαρυγὰς Θεότητος,
ἔξαποστέλλων Χριστέ, τῆς ἐορτῆς ἐν
μέσῳ προφανῶς· ἐορτὴ γὰρ χαρμόσυνος,

τῶν σωζομένων πέφυκας, καὶ σωτηρίας
ἡμῖν πρόξενος.

Σοφία, δικαιοσύνη, Κύριε, καὶ
ἀπολύτρωσις, παρὰ Θεοῦ σὺ γέγονας
ἡμῖν, ἀπὸ γῆς πρὸς οὐράνιον, διαβιβάζων
ὕψωμα, καὶ Πνεῦμα θεῖον χαριζόμενος.

Θεοτοκίον.

Ἡ σάρξ σου διαφθορὰν ἐν μνήματι, οὐκ
εἶδε Δέσποτα, ἀλλ' ὡς συνέστη ἄνευθεν
σπορᾶς, τὴν φθορὰν οὐκ ἔδέξατο,
**ἀκολουθίᾳ φύσεως ὑπερουσίως μὴ
δουλεύσασα.**

**Κανών β', Ωδὴ α', τῆς Ἔορτῆς Ἱχος πλ.
Δ' Θάλασσαν ἔπηξας.**

"Εθνη κροτήσατε, Ἐβραῖοι θρηνήσατε· ὁ
ζωοδότης γὰρ Χριστός, τὰ δεσμὰ
διέρρηξε τοῦ Ἀδου καὶ νεκροὺς
ἀνέστησε, καὶ νόσους ἐθεράπευσε τῷ
λόγῳ. Οὗτος ἐστίν ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ δοὺς
ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῷ ὀνόματι
αὐτοῦ.

Θαῦμα παρέδειξας, τὸ ὕδωρ εἰς οἶνον
μετελθών, ὁ ἐν Αἴγυπτῳ ποταμούς,
μετατρέψας Δέσποτα εἰς αἷμα, καὶ
νεκροὺς ἀνέστησας, σημεῖον τοῦτο
δεύτερον τελέσας. Δόξα Σωτὴρ τῇ ἀφάτῳ
σου βουλῇ, δόξα τῇ κενώσει σου, δι' ἣς
ἐκαίνισας ἡμᾶς.

‘Ρεῖθρον ἀέναον, ὑπάρχων Κύριε, ζωῆς
 ἀληθινῆς, σὺ εἶ ἡ ἀνάστασις ἡμῶν, Θέλων
 ἐκοπίασας Σωτήρ μου, καὶ ἐκὼν
 ἐδίψησας, τοῖς νόμοις τῆς φύσεως
 ὑπείκων, καὶ εἰς Σιχάρ ἀφικόμενος σαρκί,
 τὸ ὕδωρ ἐζήτησας, τῇ Σαμαρείτιδι πιεῖν.

Ἄρτους εύλογήσας, ἵχθύας ἐπλήθυνας, ὁ
 ἀκατάληπτος Θεός, καὶ λαοὺς ἔχόρτασας
 ἀφθόνως, καὶ πηγὴν ἀέναον σοφίας, τοῖς
 διψῶσιν ἐπηγγείλω· Σὺ εἶ, Σωτήρ, ὁ Θεός
 ἡμῶν, ὁ δοὺς ζωὴν τοῖς πιστεύουσιν ἐν
 τῷ ὄνόματι τῷ σῷ.

Δόξα .. .

Τρία συνάναρχα δοξάζω καὶ σύνθρονα,
 Πατέρα ἄναρχον Θεόν, καὶ Υἱὸν
 συνάναρχον, καὶ Πνεῦμα συναΐδιον Υἱῶ,
 τὴν μίαν τρισυπόστατον οὐσίαν, μίαν
 ἀρχὴν ὑπεράρχιον ὑμνῶν, ἀνάρχου
 Θεότητος καὶ οὐσιότητος τιμῶ.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Μόνη ἔχώρησας τὸν κτίστην τὸν ἕδιον,
 Θεογεννῆτορ ἐν γαστρί, καὶ σαρκὶ¹
 ἐκύησας ἀφράστως, καὶ Παρθένος
 ἔμεινας, μηδὲν τῆς παρθενίας
 λυμανθείσης, τοῦτον ἀγνή, ὡς Υἱόν σου
 καὶ Θεόν, ἀπαύστως ἱκέτευε ὑπὲρ τῆς
 ποίμνης σου ἀεί.

Καταβασία.

«Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν
ἄρμασι τὸν ἀλαζόνα Φαραὼ καὶ λαὸν
διέσωσας ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες
αὐτοὺς εἰς ὅρος ἀγιάσματος, βοῶντας·
Ἄσωμέν σοι τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὡδὴν
ἐπινίκιον, τῷ ἐν πολέμοις κραταιῷ».

Κανών α', Ωδὴ γ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ήχος δ' Ό Είρμὸς.

«Εύφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου
Χριστὲ κράζουσα· Σύ μου ἴσχὺς Κύριε, καὶ
καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Ναμάτων ζωοποιῶν, τῇ Ἐκκλησίᾳ τὰς
πηγὰς ἥνοιξας· Εἴ τις διψᾷ, πρόθυμος,
ἴτω καὶ πινέτω, βοῶν Ἀγαθέ.

Ἐκ γῆς μὲν πρὸς οὐρανόν, ἀνυψωθῆναι
προφανῶς ἔλεγες· ἐξ οὐρανοῦ Πνεῦμα
δέ, πέμπειν ἐπηγγείλω τὸ ἄγιον.

Θεοτοκίον.

Ο φύσει ζωοποιός, καὶ ἐκ Παρθένου
γεννηθεὶς Κύριος, πᾶσι πιστοῖς
δεδώρηται, τὴν ἀθανασίαν ὡς
εὔσπλαγχνος.

Κανών β', Ωδὴ γ', τῆς Ἔορτῆς Ήχος πλ. Δ'
'Εστερεώθη ἡ καρδία μου.

Μὴ τὴν κατ' ὄψιν κρίσιν κρίνετε
Ιουδαῖοι, διδάσκων ἔλεγεν ὁ Δεσπότης·

ώς ἐπέστη τῷ Ἱερῷ, καθὼς γέγραπται,
μεσούσης τῆς νομικῆς ἑορτῆς.

Μὴ τὴν κατ' ὅψιν κρίσιν κρίνετε Ἰουδαῖοι·
Χριστὸς γὰρ ἦλθεν, ὅνπερ ἐκάλουν οἱ
Προφῆται, ἐκ Σιών ἐλευσόμενον, καὶ
κόσμον ἀνακαλούμενον.

Εἰ καὶ τοῖς λόγοις οὐ πιστεύετε Ἰουδαῖοι,
τοῖς ἔργοις πείσθητε τοῦ Δεσπότου· τί
πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν ἄγιον, ὃν
ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Εἰ τὸν Μεσσίαν πάντας δεῖ ἐλθεῖν
Ἰουδαῖοι, Χριστὸς δὲ ἦλθε ὁ νῦν Μεσσίας,
τί πλανᾶσθε ἀθετοῦντες τὸν Δίκαιον, ὃν
ἔγραψεν ἐν τῷ νόμῳ Μωσῆς;

Δόξα ...

Σὲ προσκυνοῦμεν Πάτερ ἄναρχε τῇ
οὐσίᾳ, ὑμνοῦμεν ἄναρχον τὸν Υἱόν σου,
καὶ τὸ Πνεῦμα εὔσεβῶς τὸ πανάγιον, ὡς
ἔνα τὰ Τρία φύσει Θεόν.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον.

Εἶς τῆς Τριάδος ὅν, γενόμενος σάρξ
ώραθης, οὐ τρέψας Κύριε τὴν οὐσίαν,
οὐδὲ φλέξας τῆς τεκούσης τὴν ἄφθορον
γαστέρα, Θεὸς ὅν ὅλος καὶ πῦρ.

Καταβασία

«Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου,

έπλατύνθη ἐπ' ἔχθρούς μου τὸ στόμα
μου, εύφράνθην ἐν σωτηρίᾳ σου».

**”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**”Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Κοντάκιον. Ἡχος γ'. Ἡ Παρθένος.

‘Ορθοδόξοις δόγμασιν, Ἱερομάρτυς
κηρύξας, δῶρον θεῖον ἄγιον, σαυτὸν
προσῆξας τῷ Κτίστῃ, πρότερον ἐν τῇ
ἀσκήσει ἐνδιαπρέψας, ὕστερον τῷ
μαρτυρίᾳ στερρῶς ἀθλήσας, καὶ νομίμως
ύπεδέξω, βραβεῖον νίκης, παρὰ Χριστοῦ
τοῦ Θεοῦ.

**Κάθισμα Ὁχος πλ. δ' Τὴν Σοφίαν καὶ
Λόγον.**

Ἐστηκὼς ἐν τῷ μέσῳ τοῦ ἱεροῦ,
μεσαζούσης ἐνθέως τῆς ἑορτῆς, ὁ διψῶν,
ἀνέκραζες· ἐρχέσθω πρός με καὶ πινέτω·

ὅ γὰρ πίνων ἐκ τούτου, τοῦ Θείου
νάματος, ποταμούς ἐκ κοιλίας, ἐκρεύσει
δογμάτων μου, ὅστις δὲ πιστεύει, εἰς ἐμὲ
τὸν σταλέντα, ἐκ Θείου Γεννήτορος, μέτ'
ἐμοῦ δοξασθήσεται. Διὰ τοῦτο βοῶμέν

σοι· Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ὅτι
πλουσίως ἔχεις τὰ νάματα, τῆς σῆς
φιλανθρωπίας τοῖς δούλοις σου.

**Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ὁχος πλ. δ' Τὴν
Σοφίαν καὶ Λόγον.**

Τῆς σοφίας τὸ ὕδωρ καὶ τῆς ζωῆς
ἀναβρύζων τῷ κόσμῳ, πάντας Σωτήρ,
καλεῖς τοῦ ἀρύσασθαι, σωτηρίας τὰ
νάματα· τὸν γὰρ Θεῖον νόμον σου,
δεχόμενος ἄνθρωπος, ἐν αὐτῷ σβεννύει,
τῆς πλάνης τοὺς ἄνθρακας· ὅθεν εἰς
αἰῶνας, οὐ διψήσει, οὐ λήψει, τοῦ κόρου
σου Δέσποτα βασιλεῦ ἐπουράνιε. Διὰ
τοῦτο δοξάζομεν, τὸ κράτος σου, Χριστὲ
ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν
αἴτούμενοι, καταπέμψαι πλουσίως τοῖς
δούλοις σου.

**Κανών α', Ωδὴ δ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ὕχος δ' Ὁ Είρμὸς.**

«Ἐπαρθέντα σε ἴδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ
Σταυροῦ τὸν Ἡλιον τῆς δικαιοσύνης, ἔστη
ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα·
Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ῥήξας θανάτου τὰς πύλας τῇ σῇ δυνάμει,
όδοῦ ζωῆς ἐγνώρισας τῆς ἀθανασίας,
πύλας δὲ διήνοιξας, τοῖς πίστει
κραυγάζουσι· Δόξα τῇ δυνάμει σου,
Κύριε.

Τὴν μεσότητα τῶν ὅλων, καὶ τέλος ἔχων,
καὶ τῆς ἀρχῆς ὡς ἄναρχος
περιδεδραγμένος, ἔστης ἐν τῷ μέσῳ,
βιῶν· Τῶν θείων θεόφρονες, δεῦτε
δωρεῶν ἀπολαύσατε.

Ως Θεὸς καὶ πάντων ἔχων τὴν ἐξουσίαν,
ώς δυνατὸς τὸ κράτος καθελὼν τοῦ
θανάτου πέμπειν ἐπηγγείλω Χριστέ, τὸ
Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ ἐκ Πατρὸς
προερχόμενον.

**Κανών β', Ωδὴ δ', τῆς Ἔορτῆς Ἡχος πλ.
δ' Ο Προφήτης Ἀββακούμ.**

Εἴ Μεσσίαν δεῖ ἐλθεῖν, ὁ δὲ Μεσσίας
Χριστός ἔστι, παράνομοι; τὶ ἀπιστεῖτε
αὐτῷ; ἵδοὺ παραγέγονε, καὶ μαρτυρεῖ ἂν
αὐτὸς ποιεῖ, τὸ ὕδωρ οἶνον ἐποίησε,
Παράλυτον λόγω συνέσφιγξεν.

Μή συνιέντες τὰς Γραφάς, πλανᾶσθε πάντες ὑμεῖς Ἐβραῖοι ἄνομοι· ὅντως γὰρ ἦλθε Χριστός, καὶ πάντας ἐφώτισε, καὶ ἐν ὑμῖν ἔδειξε πολλὰ σημεῖα καὶ τεράστια, καὶ μάτην ἀρνεῖσθε τὴν ὅντως ζωήν.

"Ἐν ἔργον ἔδειξα ἡμῖν, καὶ πάντες ἥδη θαυμάζετε, ἀνέκραζε τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός, ὑμεῖς περιτέμνετε, καὶ ἐν Σαββάτῳ ἄνθρωπον, φησίν, ἐμοὶ δὲ τί ἐγκαλεῖτε λοιπόν, ἐγείραντι λόγω Παράλυτον;

"Ἐργα ἐποίησα πολλά, καὶ διὰ ποῖον ἔργον λιθάζετέ με; τοῖς Ἰουδαίοις Χριστός, ἐλέγχων ἀνέκραζεν· ὅτι ἄνθρωπον ὑγιῆ ὅλον λόγω ἐποίησα; μὴ κρίνετε κατ' ὅψιν ἄνθρωποι.

'Ἐν Ἀποστόλοις ἐνεργῶν, καὶ ἐν Προφήταις αὐτὸς ἐπαναπαυόμενος, μετὰ τοῦ Πνεύματος, τὸ ἄχραντον γέννημα, τῆς πατρικῆς φύσεως Χριστέ, τὰ ἔθνη πρὸς σὴν ἐπίγνωσιν, ἀνῆγες τῶν σημείων σου.

**Κανών α', Ωδὴ ε', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ήχος δ' Ό Είρμὸς.**

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἰς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἄγιον ἐπιστρέφων, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει

άνυμνοῦντάς σε».

Τῶν Θείων ἔορτῶν, τὴν μεσότητα
φθάσαντες, τὸ τέλειον τῆς ἐνθέου,
ἀρετῆς ἔξασκῆσαι, σπουδάσωμεν
θεόφρονες.

‘Ως ὅντως Ἱερὰ ἡ παροῦσα πανήγυρις·
μεσότητα τῶν μεγίστων, ἔορτῶν γὰρ
ὄριζει, καὶ λάμπει ἀμφοτέρωθεν.

**Κανών β', Ωδὴ ε', τῆς Ἔορτῆς Ἄχος πλ. δ'
Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

Θαύμασι κατεκόσμησας, τούς,
Ἄποστόλους σου, τέρασιν ἐμεγάλυνας
τοὺς Μαθητὰς ἐν παντὶ τῷ κόσμῳ,
δοξάσας Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ δοὺς αὐτοῖς
τὴν βασιλείαν σου.

Ἄπαντα κατεφώτισαν, τῆς γῆς τὰ πέρατα
θαύματι καὶ διδάγμασιν οἱ Μαθηταί, καὶ
ποικίλοις τρόποις, τὸν λόγον κηρύξαντες,
Χριστὲ Σωτὴρ τῆς βασιλείας σου.

Αἶνεσιν ἀναπέμπομεν τῇ βασιλείᾳ σου,
ὕμνον σοι δὲ προσάγομεν, τῷ δι' ἡμᾶς
ἐπὶ γῆς ὄφθέντι, καὶ κόσμον φωτίσαντι
καὶ τὸν Ἀδὰμ ἀνακαλέσαντι.

**Κανών α', Ωδὴ ζ', τῆς Μεσοπεντηκοστῆς
Ἄχος δ' Ὁ Εἰρμὸς.**

«Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε,
ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι· ἐκ δαιμόνων λύθρου
κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἴκτον, ἐκ τῆς
πλευρᾶς σου ὥρεύσαντι αἴματι».

Μεσίτης, Πεντηκοστῆς, ἐφέστηκε
σήμερον, ἔνθεν τοῦ Θείου μὲν Πάσχα,
θειοτάτω φέγγει καταυγασθεῖσα, ἐκεῖθεν
δέ, τοῦ Παρακλήτου λάμπουσα χάριτι.

Ἐλάλεις, ἐν τῷ ναῷ Χριστὲ παριστάμενος,
τῶν Ἰουδαίων τοῖς δήμοις, τὴν οἰκείαν
δόξαν ἀποκαλύπτων, καὶ προφαίνων, τὴν
συμφυῖαν πρὸς τὸν γεννήτορα.

**Κανών β', Ωδὴ σ', τῆς Ἔορτῆς Ἕχος πλ. δ'
Ως ὕδατα θαλάσσης**

Ο πάντα περιέπων τὰ πέρατα ἀνῆλθες
Ἰησοῦ, καὶ ἐδίδασκες, ἐν τῷ Ἱερῷ τοὺς
ὄχλους, τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, τῆς
ἐορτῆς μεσούσης, ὡς Ἰωάννης βοᾷ.

Ἀνέπτυξας τὰ χείλη σου Δέσποτα,
ἐκήρυξας τῷ κόσμῳ, τὸν ἄχρονον Πατέρα
καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, τὸ συγγενὲς
ἀμφοτέρων, φυλάττων, καὶ μετὰ
σάρκωσιν.

Τὸ ἔργον τοῦ Πατρὸς ἐτελείωσας, τοῖς
ἔργοις ἐπιστώσω τοὺς λόγους σου ίάσεις
τελῶν Σωτὴρ καὶ σημεῖα, Παράλυτον

άνορθῶν, λεπροὺς καθαίρων, καὶ τοὺς
νεκρούς ἀνιστῶν.

Ο ἄναρχος Υἱός, ἀρχὴ γέγονε, λαβὼν τὸ
καθ' ἡμᾶς, ἐνηνθρώπησε, καὶ μέσον τῆς
ἐορτῆς ἐδίδασκε λέγων· Προσδράμετε τῇ
πηγῇ τῇ ἀενάῳ, ζωὴν ἀρύσασθαι.

**Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεύς τῆς εἰρήνης καὶ
Σωτήρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κοντάκιον Ἡχος δ' Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ
Σταυρῷ.**

**Τῆς ἔορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ
τῶν ἀπάντων Ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς
τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός·
Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, Ὕδωρ ἀθανασίας·
ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς
ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι
ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς
ἡμῶν.**

‘Ο Οἶκος.

**Τὴν χερσωθεῖσάν μου ψυχήν,
πταισμάτων ἀνομίαις, ρόαῖς τῶν σῶν
αἵμάτων κατάρδευσον, καὶ δεῖξον
καρποφόρων ἀρεταῖς· σὺ γὰρ ἔφης πᾶσι,
τοῦ προσέρχεσθαι πρός σὲ Λόγε Θεοῦ
πανάγιε, καὶ Ὕδωρ ἀφθαρσίας ἀρύεσθαι,
ζῶν τε καὶ καθαῖρον ἀμαρτίας, τῶν
ὑμνούντων τὴν ἔνδοξον καὶ θείαν σου
“Ἐγερσιν παρέχων ἀγαθέ, τὴν ἀπὸ τοῦ
ὕψους ἐνεχθεῖσαν ἀληθῶς τοῖς
Μαθηταῖς σου, Πνεύματος ἴσχύν, τοῖς σὲ
Θεὸν γινώσκουσι· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ^{τῆς ζωῆς} ἡμῶν.**

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ.

**Τῇ Ε' τοῦ μηνός Ιουνίου, Μνήμῃ τοῦ
Ἀγίου Ἱερομάρτυρος Δωροθέου,
Ἐπισκόπου Τύρου.**

Στίχοι.

- Ό Δωρόθεος, κἄν φραγγέλλωμαι λέγει,
- Λείπουσι πολλὰ πρὸς τὰ Χριστοῦ μου

πάθη.

- Πέμπτῃ Δωροθέοιο δέμας πληγῆσι
δαμάσθη.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς μετὰ
φιλανθρωπίας ἐπενεχθείσης ἡμῖν
φοβερὰς ἀπειλῆς καὶ ἀνάγκης, ἐν τῇ
τῶν Βαρβάρων ἐπιδρομῇ, ὅτε,
μέλλοντας ὑπ' αὐτῶν δικαίως
αίχμαλωτίζεσθαι, καὶ φόνῳ μαχαίρας
παραδίδοσθαι, ὁ οἰκτίρμων καὶ
φιλάνθρωπος Κύριος, διὰ σπλάγχνα
ἔλέους αὐτοῦ, παρ' ἔλπίδα πᾶσαν
ἔλυτρώσατο ἡμᾶς.

Τῇ αύτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν Ἅγίων δέκα
Μαρτύρων τῶν ἐν Αἴγυπτῳ,
Μαρκιανοῦ, Νικάνδρου, Ὑπερεχίου,
Ἀπόλλωνος, Λεωνίδου, Ἀρείου, Γοργίου,
Σεληνιάδος, Ειρήνης καὶ Πάμβωνος.

Ο ἄγιος μάρτυς Χριστόφορος ὁ ἀπὸ
Ῥώμης, ξίφει τελειοῦται.

Ο ἄγιος Μάρτυς Κόνων, ὁ ἀπὸ Ρώμης,
ἐν Θαλάσσῃ βληθεὶς τελειοῦται.

Ταῖς αύτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός,
ἔλέησον ἡμᾶς. Ἄμήν.

Καταβασίαι ἥχος πλ.δ' ὡδὴ α'

Θάλασσαν ἔπηξας, βυθίσας σὺν ἄρμασι
τὸν ἀλαζόνα Φαραὼ καὶ λαὸν διέσωσας
ἀβρόχως Κύριε, καὶ εἰσήγαγες αὐτοὺς εἰς
ὅρος ἀγιάσματος, βοῶντας' Ἀσωμέν σοι
τῷ Θεῷ ἡμῶν, ὡδὴν ἐπινίκιον, τῷ ἐν
πολέμοις κραταιῷ.

ώδὴ γ.'

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ,
ύψωθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου,
ἐπλατύνθη ἐπ' ἔχθρούς μου τὸ στόμα
μου,.....εύφρανθην ἐν σωτηρίᾳ σου.

ώδὴ δ'.

Ο Προφήτης Ἀββακούμ, τοῖς νοεροῖς
όφθαλμοῖς προεώρα Κύριε, τὴν
παρουσίαν σου, διὸ καὶ ἀνέκραζεν, ἀπὸ
Θαιμὰν ἥξει ὁ Θεός, Δόξα τῇ δόξῃ σου
Χριστέ, δόξα τῇ συγκαταβάσει σου.

ώδὴ ε'.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς ἡμῖν,
Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, κτῆσαι ἡμᾶς, Κύριε,
ἐκτὸς σοῦ ἄλλον οὐκ οἴδαμεν τὸ ὄνομά
σου ὀνομάζομεν.

ώδὴ ζ'.

Ως ὕδατα θαλάσσης φιλάνθρωπε, τὰ
κύματα τοῦ βίου χειμάζει με, διό, ὡς
Ἰωνᾶς, σοὶ κραυγάζω Λόγε, Ἀνάγαγε ἐκ
φθορᾶς τὴν ζωήν μου, εὔσπλαγχνε Κύριε.

ώδὴ ζ'.

Τῶν Χαλδαίων ἡ κάμινος, πυρὶ¹
φλογιζομένη, ἐδροσίζετο πνεύματι, Θεοῦ

έπιστασίᾳ, οἱ Παῖδες ὑπέψαλλον,
Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

ώδὴ η'.

Στίχ. **Αἴνοῦμεν, εὔλογοῦμεν, καὶ
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.**

Ἄγγελοι καὶ οὐρανοὶ τὸν ἐπὶ θρόνου
δόξης ἐποχούμενον, καὶ ὡς Θεὸν
ἀπαύστως δοξαζόμενον, εὔλογεῖτε,
ύμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
τοὺς αἰῶνας.

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ
Φωτός, ἐν ὕμνοις τιμῶντες
μεγαλύνωμεν.

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται.
ώδὴ θ' ἥχος δ' Ὁ Είρμος.

Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις,
διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν.

Λίθος ἀχειρότμητος ὅρους, ἐξ ἀλαξεύτου
σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη,
Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις,
διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε
μεγαλύνομεν.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Νέαν καὶ καινὴν πολιτείαν, παρὰ Χριστοῦ
μεμαθηκότες ταύτην μέχρι τέλους
φυλάττειν διαφερόντως πάντες,
σπουδάσωμεν, ὅπως ἀγίου Πνεύματος,
τὴν παρουσίαν ἀπολαύσωμεν.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Σύ μου τὸ θνητὸν Ζωοδότα, περιβολὴν
ἀθανασίας, καὶ τῆς ἀφθαρσίας τὴν χάριν,
ἐνδύσας Σῶτερ συνεξανέστησας, καὶ τῷ
Πατρὶ προσήγαγες τὸν χρόνιόν μου
λύσας πόλεμον.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Εἰς τὴν ἐπουράνιον πάλιν, διαγωγὴν
ἀνακληθέντες, τῇ τῆς μεσιτείας δυνάμει,
τοῦ κενωθέντος μέχρι καὶ δούλου
μορφῆς καὶ ἡμᾶς ἀνυψώσαντος, τοῦτον
ἀξίως μεγαλύνωμεν.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε σῶσον ἡμᾶς.

Θεοτοκίον

Ως ρίζαν, πηγὴν καὶ αἴτιαν, τῆς
ἀφθαρσίας σε Παρθένε πάντες οἱ πιστοὶ
πεπεισμένοι, ταῖς εὐφημίαις
καταγεραίρομεν, σὺ γὰρ τὴν
ἐνυπόστατον, ἀθανασίαν ἡμῖν ἔβλυσας.

**Κανών β', Ὡδὴ θ', τῆς Ἔορτῆς ἕχος πλ.δ'
– Ἀλλότριον τῶν μητέρων**

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Τῆς ἐορτῆς μεσαζούσης τῶν Ἰουδαίων,
ἀνῆλθες ὁ Σωτήρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου,
καὶ ἐδίδασκες πάντας, ἐθαύμαζον δὲ

Ιουδαῖοι, καὶ πόθεν οὗτος οἶδε
γράμματα, μή μεμαθηκώς; ἔλεγον.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Τῆς ἑορτῆς μεσαζούσης τῶν Ιουδαίων,
ἀνῆλθες ὁ Σωτήρ μου ἐπὶ τὸ ἱερόν σου,
καὶ ἐδίδασκες πάντας, ἐθαύμαζον δὲ
Ιουδαῖοι, καὶ πόθεν οὗτος οἶδε
γράμματα, μή μεμαθηκώς; ἔλεγον.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Ιάματα χαρισμάτων ὁ λυτρωτής μου
πηγάζων ἐπετέλει τέρατα καὶ σημεῖα,
φυγαδεύων τὰς νόσους, ἵώμενος τοὺς
ἀσθενοῦντας, ἀλλ' Ιουδαῖοι ἐξεμαίνοντο,
τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων αὐτοῦ.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Τοὺς ἀπειθεῖς Ιουδαίους ὁ λυτρωτής μου,
ἐλέγχων ἀνεβόα, Μὴ κρίνετε κατ' ὅψιν,
ἀλλὰ τὴν δικαίαν κρίσιν κρίνετε, καὶ γὰρ ὁ
νόμος καὶ ἐν Σαββάτῳ περιτέμνεσθαι,
κελεύει πάντα ἄνθρωπον.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Τὰ μείζονα τῶν θαυμάτων τοῖς Μαθηταῖς
σου, Σωτήρ ὡς ἐπηγγείλω, παρέσχες,
ἀποστείλας, εἰς τὰ ἔθνη κηρῦξαι τὴν
δόξαν σου, οἱ δὲ τῷ κόσμῳ, ἐκήρυξτόν
σου τὴν Ἀνάστασιν, τὴν χάριν καὶ τὴν
σάρκωσιν.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Εἰ ἄνθρωπον περιτέμνετε ἐν Σαββάτῳ,
μήπως λυθῇ ὁ νόμος, νῦν ἐμοὶ τὶ χολᾶτε,
ὅτι ἄνθρωπον ὅλον ἐποίησα ὕγιῆ λόγῳ;

κατὰ τὴν σάρκα ὑμεῖς κρίνετε φησὶ τοῖς
Ἰουδαίοις Χριστός!

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Ο τὴν ξηρὰν θεραπεύσας χεῖρα τῷ λόγῳ,
τὴν ξηρανθεῖσαν πάλαι γῆν τῆς ἐμῆς
καρδίας, ίασάμενος Λόγε, ἀνάδειξόν με
καρποφόρον, ἵνα ἐργάσωμαι κάγὼ
Σωτήρ, καρπούς ἐν μετανοίᾳ θερμῇ.

Στίχ. Δόξα Σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν δόξα Σοι.

Λεπρῶσάν μου τὴν καρδίαν ἀποκαθάρας,
καὶ τῆς ψυχῆς μου Λόγε τὰ ὅμματα
φωτίσας, ἐπὶ κλίνης ὁδύνης μου,
κείμενον ἀνόρθωσόν με, ὡς τὸν
παράλυτον ἀνέστησας, ἐν κλίνῃ
κατακείμενον.

Δόξα Πατρὶ ...

Άλλότριον τοῖς ἀνόμοις ἔστι τὸ σέβειν,
τὴν ἄναρχον Τριάδα Πατέρα καὶ Υἱόν τε,
καὶ τὸ ἄγιον Πνεῦμα, τὴν ἄκτιστον
παντοκρατορίαν, δι' ἣς ὁ σύμπας κόσμος
ჰδρασται, τῷ κράτει τῆς ἴσχύος αὐτῆς.

Καὶ νῦν ... Θεοτοκίον

Ἐχώρησας ἐν γαστρὶ σου Παρθενομῆτορ,
τὸν ἔνα τῆς Τριάδος, Χριστὸν τὸν
Ζωοδότην ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, καὶ
τρέμουσιν οἱ ἄνω θρόνοι. Αὔτὸν δυσώπει
παμμακάριστε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Καταβασία.

**Άλλότριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ
ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποιΐα, ἐπὶ
σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ὡκονομήθη, διό
σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως
μακαρίζομεν.**

**"Ετι καὶ ᾔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

**"Οτι σὲ αίνοϋσι πᾶσαι αἱ Δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπουσι, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**'Εξαποστειλάρια ἥχος γ' 'Ο ούρανὸν
τοῖς ἄστροις.**

**'Ο τὸν κρατῆρα ἔχων, τῶν ἀκενώτων
δωρεῶν, δός μοι ἀρύσσασθαι ὕδωρ, εἰς**

ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, ὅτι συνέχομαι δίψῃ,
εὕσπλαγχνε μόνε οἰκτίρμον. (**Δίς**)

ΑΙΝΟΙ ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148) "Ηχος δ'.

(Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.)
Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις· (**Σοὶ**
πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.).

Αἰνεῖτε αὐτὸν πάντες οἱ Ἀγγελοι αὐτοῦ·
αἰνεῖτε αὐτὸν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις
αὐτοῦ· (**Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.**).

Στίχ. Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κρῆμα
ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς
όσιοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΗ' (150).

Στιχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς Ἅγιοις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς
δυνάμεως αὐτοῦ.

Στιχ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος
τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

“Ηχος δ’ – Ως γενναῖον ἐν Μάρτυσιν.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ
ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀΐδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ἐν Ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ
έδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαούς, τοὺς
δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἐθαύμαζον,
τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβοῶντες,
Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενὸς
μή μεμαθηκώς;

Στίχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν ἥχῳ, σάλπιγγος,
αίνεῖτε αύτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρᾳ.

Ἡ σοφία καὶ δύναμις, τοῦ Πατρὸς τὸ
ἀπαύγασμα, Λόγος ὁ ἀΐδιος, καὶ Υἱὸς τοῦ
Θεοῦ, ἐν Ἱερῷ παρεγένετο, σαρκὶ καὶ
έδίδασκεν Ἰουδαίων τοὺς λαούς, τοὺς
δεινοὺς καὶ ἀγνώμονας καὶ ἔθαύμαζον,
τῆς σοφίας τὸν πλοῦτον ἐκβιῶντες,
Πόθεν γράμματα γινώσκει παρ' οὐδενὸς
μή μεμαθηκώς;

Στίχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις
αύτοῦ, αίνεῖτε αύτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αύτοῦ.

Γραμματεῖς ἐπεστόμιζεν, Ἰουδαίους
διήλεγχεν, ὁ Μεσσίας Κύριος, ἐκβιῶν
αύτοῖς, Μὴ τὴν κατ' ὄψιν παράνομοι, ὡς
ἄδικοι κρίνετε, ἐν Σαββάτῳ γὰρ ἐγώ, τὸν
Παράλυτον ἥγειρα, ὅθεν Κύριος, τοῦ
Σαββάτου ὑπάρχω, καὶ τοῦ νόμου, τί¹
ζητεῖτε με φονεῦσαι, τὸν τοὺς θανόντας
ἐγείραντα;

Στίχ. Αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
εὔήχοις, αίνεῖτε αύτὸν ἐν κυμβάλοις
ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν
Κύριον.

Μωϋσέα ἐλίθασαν οἱ δεινοὶ καὶ
παράνομοι, Ἰουδαίων σύστημα τὸ
ἀχάριστον, τὸν Ἡσαῖαν δὲ ἔπρισαν,
ξυλίνω ἐν πρίονι, ἐν βορβόρῳ τὸν σοφόν,
Ιερεμίαν ἐνέβαλον, τὸν δὲ Κύριον, ἐν
Σταυρῷ ἀνυψοῦντες, ἐπεβόων' Τὸν ναὸν

ό καταλύων, σῶσον σαύτὸν καὶ
πιστεύσομεν.

**Δόξα Πατρὶ ... Καὶ νῦν ... δῆχος δ'
Ἀνατολίου.**

Φωτισθέντες ἀδελφοί, τῇ Ἀναστάσει τοῦ
Σωτῆρος Χριστοῦ, καὶ φθάσαντες τὸ
μέσον τῆς ἑορτῆς τῆς δεσποτικῆς,
γνησίως φυλάξωμεν τὰς ἐντολὰς τοῦ
Θεοῦ, ἵνα ἄξιοι γενώμεθα, καὶ τὴν
Ἀνάληψιν ἑορτάσαι, καὶ τῆς παρουσίας
τυχεῖν.....τοῦ ἀγίου Πνεύματος.

Δοξολογία Μεγάλη.

- Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα
ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνῃ, ἐν
ἀνθρώποις εὐδοκίᾳ.
- Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε,
προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε,
εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην
σου δόξαν.
- Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ,
Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ
μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἄγιον
Πνεῦμα.
- Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ
Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἴρων τὴν ἀμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς
ἀμαρτίας τοῦ κόσμου.
- Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ
καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός, καὶ
ἐλέησον ἡμᾶς.

- **”Οτι σὺ εἶ μόνος”Αγιος, σὺ εἶ μόνος
Κύριος, ’Ιησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ
Πατρός. Ἄμην.**
- Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε,
καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα,
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
- **Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ
ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.**
- Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν
Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ
δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἄμην.
- **Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ'
ἡμᾶς, καθάπερ ἡλπίσαμεν ἐπὶ σέ.**
- Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.
- Εὐλογητὸς εῖ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου.
- **Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἔγὼ εἴπα' Κύριε,
ἔλεησόν με, ἵασαι τὴν ψυχήν μου, ὅτι
ῆμαρτόν σοι.**
- Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου.
- **”Οτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ
φωτί σου ὄψόμεθα φῶς.**
- Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς
γινώσκουσί σε.

“Άγιος ὁ Θεός, “Άγιος Ἰσχυρός, “Άγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

“Άγιος ὁ Θεός, “Άγιος Ἰσχυρός, “Άγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

“Άγιος ὁ Θεός, “Άγιος Ἰσχυρός, “Άγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.

“Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

“Άγιος ὁ Θεός,

“Άγιος Ἰσχυρός,

“Άγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

‘Απολυτίκιον Ἡχος πλ. δ’.

Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχήν, εὔσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας, ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρός με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.

ΤΗ Ε' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΙΟΥΝΙΟΥ

2024.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε' ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ
ΜΕΤΑ ΤΟ ΠΑΣΧΑ.

Απόδοση της Μεσοπεντηκοστῆς.
Μνήμη τοῦ Ἅγίου Ἱερομάρτυρος
Δωροθέου, Ἐπισκόπου Τύρου.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ.

**Ευλογημένη η Βασιλεία του Πατρός και
του Υιού και του Αγίου Πνεύματος, νυν
και αεί και εις τους αιώνας των αιώνων.**

Αμήν.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ τοῖς ἐν τοῖς
μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.**

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς
σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου,
εὔσταθείας τῶν ἀγίων τοῦ Θεοῦ
Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου**

Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων
χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (τοῦ δεῖνος), τοῦ τιμίου
πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας,
παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ εὔσεβοῦς ἡμῶν”Εθνους, πάσης
Ἄρχης καὶ Ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ
ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου
ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῆς (πόλεως) ταύτης, πάσης πόλεως,
καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκουντων ἐν
αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ εὔκρασίας ἀέρων, εὔφορίας τῶν
καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπὲρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων,
νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ
τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, οὗ τὸ κράτος
ἀνείκαστον καὶ ἡ δόξα ἀκατάληπτος, οὗ
τὸ ἔλεος ἀμέτρητον καὶ ἡ φιλανθρωπία
ἄφατος, Αὐτὸς Δέσποτα, κατὰ τὴν
εὔσπλαχνίαν σου, ἐπίβλεψον ἐφ' ἡμᾶς
καὶ ἐπὶ τὸν ἄγιον οἶκον τοῦτον καὶ
ποίησον μεθ' ἡμῶν, καὶ τῶν
συνευχομένων ἡμῖν, πλούσια τὰ ἐλέη
σου καὶ τοὺς οἰκτιρμούς σου.

**“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

Ἀντίφωνον α'. Ἡχος β.'

Στίχ. Ἀλαλάξατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Ψάλατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ,
δότε δόξαν ἐν αἰνέσει αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Εἴπατε τῷ Θεῷ Ὡς φοβερὰ τὰ
ἔργα σου. Ἐν τῷ πλήθει τῆς δυνάμεώς
σου ψεύσονται σε οἱ ἔχθροι σου.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν δὴ τῷ
ὄνόματι σου "Υψιστε".

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὸ... Καὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου Σῶτερ
σῶσον ἡμᾶς.

"Ἐτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε,**
ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον. **Κύριε, ἐλέησον.** **Κύριε,**
ἐλέησον.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης

ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

“Οτι σὸν τὸ κράτος καὶ σοῦ ἔστιν ἡ
βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ
Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Ἀντίφωνον β'. Ἡχος ὁ αὐτὸς.

Στίχ. Ό Θεὸς οίκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εύλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Τοῦ γνῶναι ἐν τῇ γῇ τὴν ὁδόν σου,
ἐν πᾶσιν ἔθνεσι τὸ σωτήριόν σου.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοί, ὁ
Θεός, Ἐξομολογησάσθωσάν σοι λαοὶ
πάντες.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Στίχ. Εύλογήσαι ἡμᾶς ὁ Θεός, καὶ
φοβηθήτωσαν αὐτὸν πάντα τὰ πέρατα
τῆς γῆς.

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ
νεκρῶν, ψάλλοντάς σοι. Ἄλληλούϊα.

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Ο Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος του Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι
ἐκ τῆς ἀγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας,
σταυρωθείς τε, Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, εἷς ὅν τῆς Ἁγίας
Τριάδος, συνδοξαζόμενος τῷ Πατρὶ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον ἡμᾶς.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἄλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

"Οτι ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Γίῳ καὶ
τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ἀντίφωνον γ'. Ἡχος πλ. α'.

Στίχ. Ἀναστήτω ὁ Θεός, καὶ
διασκορπισθήτωσαν οἱ ἔχθροὶ αὐτοῦ,
καὶ φυγέτωσαν ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ
οἱ μισοῦντες αὐτόν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Ως ἐκλείπει καπνός, ἐκλιπέτωσαν,
ώς τήκεται κηρὸς ἀπὸ προσώπου πυρός.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Οὕτως ἀπολοῦνται οἱ ἀμαρτωλοὶ
ἀπὸ προσώπου τοῦ Θεοῦ, καὶ οἱ δίκαιοι
εὔφρανθήτωσαν.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

Στίχ. Αὕτη ἡ ἡμέρα, ἣν ἐποίησεν ὁ
Κύριος, ἀγαλλιασώμεθα καὶ
εὔφρανθῶμεν ἐν αὐτῇ.

**Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.**

Εἰσοδικὸν.

Σοφία Ορθή.

**Ἐν’ Ἑκκλησίαις εὐλογεῖτε τὸν Θεόν,
Κύριον ἐκ πηγῶν Ἰσραήλ, σῶσον ἡμᾶς,
Γιὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν,
ψάλλοντάς σοι’ Ἀλληλούϊα.**

Ἀπολυτίκιον Ἡχος πλ. δ'.

**Μεσούσης τῆς ἑορτῆς, διψῶσάν μου τὴν
ψυχήν, εὔσεβείας πότισον νάματα ὅτι
πᾶσι Σωτὴρ ἐβόησας, ὁ διψῶν, ἐρχέσθω
πρός με καὶ πινέτω. Ἡ πηγὴ τῆς ζωῆς,
Χριστὲ ὁ Θεὸς δόξα σοι.**

Ἀπολυτίκιον τῶν Ἀποστόλων. Ἡχος γ.

**Ἄπόστολοι Ἅγιοι, πρεσβεύσετε τῷ
ἐλεήμονι Θεῷ ἵνα πταισμάτων ἄφεσιν,
παράσχῃ ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.**

Τοῦ Αγίου του Ιερού Ναοῦ ...

Κοντάκιον Ἡχος δ' Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

**Τῆς ἑορτῆς τῆς νομικῆς μεσαζούσης, ὁ
τῶν ἀπάντων Ποιητὴς καὶ Δεσπότης, πρὸς**

τοὺς παρόντας ἔλεγες, Χριστὲ ὁ Θεός·
 Δεῦτε καὶ ἀρύσασθε, ὕδωρ ἀθανασίας·
 ὅθεν σοι προσπίπτομεν, καὶ πιστῶς
 ἐκβοῶμεν· Τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι
 ἡμῖν· σὺ γὰρ ὑπάρχεις πηγὴ τῆς ζωῆς
 ἡμῶν.

Διάκονος.

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

‘Ο Θεὸς ὁ Ἀγιος, ὁ ἐν ἀγίοις
 ἀναπαυόμενος, ὁ τρισαγίω φωνῇ ὑπό¹
 τῶν Σεραφεὶμ ἀνυμνούμενος καὶ ὑπό τῶν
 Χερουβεὶμ δοξολογούμενος, καὶ ὑπό²
 πάσης ἐπουρανίου δυνάμεως
 προσκυνούμενος ὁ ἐκ τοῦ μὴ ὄντος εἰς τὸ
 εἶναι παραγαγὼν τὰ σύμπαντα ὁ κτίσας
 τὸν ἄνθρωπον κατ' εἰκόνα σὴν καὶ
 ὁμοίωσιν καὶ παντί σου χαρίσματι
 κατακοσμήσας, ὁ διδοὺς αἴτοῦντι σοφίαν
 καὶ σύνεσιν, καὶ μὴ παρορῶν
 ἀμαρτάνοντα, ἀλλὰ θέμενος ἐπὶ σωτηρίᾳ
 μετάνοιαν, ὁ καταξιώσας ἡμᾶς, τοὺς
 ταπεινοὺς καὶ ἀναξίους δούλους σου, καὶ
 ἐν τῇ ὥρᾳ ταύτῃ στῆναι κατενώπιον τῆς
 δόξης τοῦ ἀγίου σου θυσιαστηρίου, καὶ
 τὴν ὄφειλομένην σοι προσκύνησιν καὶ
 δοξολογίαν προσάγειν. Αὔτος, Δέσποτα,
 πρόσδεξαι καὶ ἐκ στόματος ἡμῶν τῶν
 ἀμαρτωλῶν τὸν Τρισάγιον ὕμνον καὶ
 ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ χρηστότητί σου.

Συγχώρησον ἡμῖν πᾶν πλημμέλημα,
έκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, ἀγίασον ἡμῶν
τὰς ψυχὰς καὶ τὰ σώματα καὶ δὸς ἡμῖν ἐν
ὸσιότητι λατρεύειν σοι πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν, πρεσβείαις τῆς ἀγίας
Θεοτόκου, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν
ἀπ' αἰῶνός σοι εὔαρεστησάντων.

“Οτι ἄγιος εῖ ὁ Θεὸς ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ
Υἱῷ καὶ τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεί, **καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

Τρισάγιον Ἀποστόλου.

“**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').**
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.
**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Άμήν.**
Ἄγιος ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δύναμις.

“**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.**

Προκείμενον. Ἡχος γ'.

Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον καὶ
ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ
τῷ Σωτῆρί μου.

Στίχ. "Οτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν
ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ.

ΤΕΤΑΡΤΗ Ε', ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.
Πράξεων τῶν Ἀποστόλων τὸ
Ἀνάγνωσμα 13:13-24.

Ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις, ἀναχθέντες
ἀπὸ τῆς Πάφου οἱ περὶ τὸν Παῦλον
ἥλθον εἰς Πέργην τῆς Παμφυλίας·
Ἰωάννης δὲ ἀποχωρήσας ἀπ' αὐτῶν
ύπεστρεψεν εἰς Ἱεροσόλυμα. Αύτοὶ δὲ
διελθόντες ἀπὸ τῆς Πέργης παρεγένοντο
εἰς Ἀντιόχειαν τῆς Πισιδίας, καὶ
εἰσελθόντες εἰς τὴν συναγωγὴν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων ἐκάθισαν. Μετὰ δὲ τὴν
ἀνάγνωσιν τοῦ νόμου καὶ τῶν προφητῶν
ἀπέστειλαν οἱ ἀρχισυνάγωγοι πρὸς
αυτοὺς λέγοντες· ἄνδρες ἀδελφοί, εἰ ἔστι
λόγος ἐν ὑμῖν παρακλήσεως πρὸς τὸν
λαόν, λέγετε. Ἀναστὰς δὲ Παῦλος καὶ
κατασείσας τῇ χειρὶ εἶπεν· ἄνδρες
Ισραηλῖται καὶ οἱ φοβούμενοι τὸν Θεόν,
ἀκούσατε. Ὁ Θεὸς τοῦ λαοῦ τούτου
Ισραὴλ ἔξελέξατο τοὺς πατέρας ἡμῶν,
καὶ τὸν λαὸν ὅψωσεν ἐν τῇ παροικίᾳ ἐν
γῇ Αἰγύπτῳ, καὶ μετὰ βραχίονος ὑψηλοῦ
ἔξήγαγεν αὐτοὺς ἐξ αὐτῆς, καὶ ὡς
τεσσαρακονταετῆ χρόνον
ἐτροποφόρησεν αὐτοὺς ἐν τῇ ἐρήμῳ, καὶ
καθελὼν ἔθνη ἐπτὰ ἐν γῇ Χαναὰν
κατεκληρονόμησεν αὐτοῖς τὴν γῆν

αύτῶν. Καὶ μετὰ ταῦτα ὡς ἔτεσι
τετρακοσίοις καὶ πεντήκοντα ἔδωκε
κριτὰς ἥως Σαμουὴλ τοῦ προφήτου.
Κάκεῖθεν ἡτήσαντο βασιλέα, καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς ὁ Θεὸς τὸν Σαοὺλ υἱὸν Κίς, ἄνδρα
ἐκ φυλῆς Βενιαμίν, ἔτη τεσσαράκοντα·
καὶ μεταστήσας αὐτὸν ἤγειρεν αὐτοῖς τὸν
Δαυΐδ εἰς βασιλέα, ὃ καὶ εἶπε
μαρτυρήσας· εὗρον Δαυΐδ τὸν τοῦ
Ἰησσαί, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου, ὃς
ποιήσει πάντα τὰ θελήματά μου. Τούτου
ὁ Θεὸς ἀπὸ τοῦ σπέρματος κατ'
ἐπαγγελίαν ἤγαγε τῷ Ἰσραὴλ σωτηρίαν,
προκηρύξαντος Ἰωάννου πρὸ
προσώπου τῆς εἰσόδου αὐτοῦ βάπτισμα
μετανοίας παντὶ τῷ λαῷ Ἰσραὴλ.
Ἄλληλούϊα Ἡχος πλ. δ'.

Ἄναστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπτισίν
σου.

Στίχ. "Ωμοσε Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν
καὶ οὐ μὴ ἀθετήσει αὐτήν.

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Είρηνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, ἀγίου
Εὐαγγελίου ...

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΤΗ ΤΕΤΑΡΤΗ ΤΗΣ Ε΄ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην, στ΄ 5 – 14.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐπάρας ὁ Ἰησοῦς τοὺς
όφθαλμοὺς καὶ θεασάμενος ὅτι πολὺς
ὄχλος ἔρχεται πρὸς αὐτὸν, λέγει πρὸς τὸν
Φίλιππον· Πόθεν ἀγοράσωμεν ἄρτους
ἴνα φάγωσιν οὗτοι; τοῦτο δὲ ἔλεγε
πειράζων αὐτόν· αὐτὸς γὰρ ἥδει τί¹
ἔμελλε ποιεῖν. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ
Φίλιππος· Διακοσίων δηναρίων ἄρτοι
οὐκ ἀρκοῦσιν αὐτοῖς ίνα ἔκαστος αὐτῶν
βραχύ τι λάβῃ. λέγει αὐτῷ εἰς ἐκ τῶν
μαθητῶν αὐτοῦ, Ἀνδρέας ὁ ἀδελφὸς
Σίμωνος Πέτρου· Ἔστι παιδάριον ἐν ᾧδε
ὅς ἔχει πέντε ἄρτους κριθίνους καὶ δύο
όψια· ἀλλὰ ταῦτα τί ἔστιν εἰς
τοσούτους; εἶπεν δὲ ὁ Ἰησοῦς· Ποιήσατε
τοὺς ἀνθρώπους ἀναπεσεῖν· ἦν δὲ
χόρτος πολὺς ἐν τῷ τόπῳ. ἀνέπεσον οὖν
οἱ ἀνδρες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ²
πεντακισχίλιοι. ἔλαβε δὲ τοὺς ἄρτους ὁ
Ἰησοῦς καὶ εύχαριστήσας διέδωκε τοῖς
μαθηταῖς, οἱ δὲ μαθηταὶ τοῖς
ἀνακειμένοις· ὅμοιῶς καὶ ἐκ τῶν
όψιαν ὅσον ἥθελον. ὡς δὲ
ἐνεπλήσθησαν, λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ· Συναγάγετε τὰ περισσεύσαντα
κλάσματα, ίνα μή τι ἀπόληται.
συνήγαγον οὖν καὶ ἐγέμισαν δώδεκα
κοφίνους κλασμάτων ἐκ τῶν πέντε ἄρτων
τῶν κριθίνων ἃ ἐπερίσσευσε τοῖς

βεβρωκόσιν. Οἱ οὖν ἄνθρωποι, ἵδοντες ὃ
ἐποίησε σημεῖον ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγον ὅτι
οὗτός ἐστιν ἀληθῶς ὁ προφήτης ὁ
έρχομενος εἰς τὸν κόσμον.

**Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ ἐξ
ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν Πατέρων
ἡμῶν, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός
σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

"Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

"Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν Ἱερέων, Ἱερομονάχων, Ἱεροδιακόνων
καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ
ἡμῶν ἀδελφότητος.

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον.**

"Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης,
ύγείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως,
συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν
ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων

τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν,
τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων
ἐν τῇ (**πόλει**) ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν,
ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερωτῶν
τοῦ ἀγίου ναοῦ τούτου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν μακαρίων καὶ
ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἀγίας Ἑκκλησίας
ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν
προαναπαυσαμένων πατέρων καὶ
ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὔσεβῶς,
κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὄρθιοδόξων.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων
καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἀγίῳ καὶ
πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων,
ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιεστῶτος
λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρά σοῦ
μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Κύριε, ἐλέησον.

"Οτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

**"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.**

Κύριε, ἐλέησον.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.**

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Εύχαριστοῦμέν σοι, Κύριε, ὁ Θεός τῶν
δυνάμεων, τῷ καταξιώσαντι ἡμᾶς
παραστῆναι καὶ νῦν τῷ ἀγίῳ σου
θυσιαστηρίῳ καὶ προσπεσεῖν τοῖς
οἰκτιρμοῖς σου ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων. Πρόσδεξαι, ὁ Θεός, τὴν
δέησιν ἡμῶν, ποίησον ἡμᾶς ἀξίους
γενέσθαι τοῦ προσφέρειν σοι δεήσεις καὶ
ἴκεσίας καὶ θυσίας ἀναιμάκτους ὑπὲρ
παντός τοῦ λαοῦ σου, καὶ ίκάνωσον
ἡμᾶς, οὓς ἔθου εἰς τὴν διακονίαν σου
ταύτην, ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός
σου τοῦ Ἅγίου, ἀκαταγνώστως καὶ
ἀπροσκόπτως, ἐν καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ
τῆς συνειδήσεως ἡμῶν, ἐπικαλεῖσθαι σε
ἐν παντὶ καιρῷ καὶ τόπῳ, ἵνα εἰσακούων
ἡμῶν, ἔλεως ἡμῖν εἴης, ἐν τῷ πλήθει τῆς
σῆς ἀγαθότητος.

**"Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

"Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Σοφία.

Πάλιν καὶ πολλάκις σοι προσπίπτομεν καὶ
σοῦ δεόμεθα, ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε,
ὅπως, ἐπιβλέψας ἐπὶ τὴν δέησιν ἡμῶν,
καθαρίσῃς ἡμῶν τὰς ψυχὰς καὶ τὰ
σώματα ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ σαρκὸς
καὶ πνεύματος, καὶ δῷης ἡμῖν ἀνένοχον
καὶ ἀκατάκριτον τὴν παράστασιν τοῦ
ἀγίου σου θυσιαστηρίου. Χάρισαι δέ, ὁ

Θεός, καὶ τοῖς συνευχομένοις ἡμῖν
προκοπὴν βίου καὶ πίστεως καὶ
συνέσεως πνευματικῆς, δὸς αὐτοῖς
πάντοτε, μετὰ φόβου καὶ ἀγάπης
λατρεύειν σοι, ἀνενόχως καὶ
ἀκατακρίτως μετέχειν τῶν ἀγίων σου
μυστηρίων, καὶ τῆς ἐπουρανίου σου
βασιλείας ἀξιωθῆναι.

"Οπως ὑπό τοῦ κράτους σου πάντοτε
φυλαττόμενοι, σοὶ δόξαν
ἀναπέμπωμεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Άμήν.

**Οι τὰ Χερουβεὶμ μυστικῶς εἰκονίζοντες,
καὶ τῇ ζωοποιῷ Τριάδι τὸν τρισάγιον
ῦμνον προσάδοντες, πᾶσαν τὴν βιοτικὴν
ἀποθώμεθα μέριμναν.**

**Ως τὸν βασιλέα τῶν ὅλων
ύποδεξόμενοι.**

Η Είσοδος των Τιμίων Δώρων.

**Ταῖς ἀγγελικαῖς ἀοράτως
δορυφορούμενον τάξεσιν. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.**

Πληρώσωμεν τὴν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προτεθέντων τιμίων δώρων,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου καὶ τῶν
μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καὶ φόβου
Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρήνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρά τοῦ Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρήνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου

Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἅγιων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Σοι Κύριε.

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίσας ἡμᾶς καὶ
ἀγαγὼν εἰς τὴν ζωὴν ταύτην, ὁ ὑποδείξας
ἡμῖν ὁδοὺς εἰς σωτηρίαν, ὁ χαρισάμενος
ἡμῖν οὐρανίων μυστηρίων ἀποκάλυψιν,
σὺ εἶ ὁ θέμενος ἡμᾶς εἰς τὴν διακονίαν
ταύτην ἐν τῇ δυνάμει τοῦ Πνεύματός σου
τοῦ Ἅγιου. Εὔδόκησον δή, Κύριε, τοῦ
γενέσθαι ἡμᾶς διακόνους τῆς καινῆς σου
Διαθήκης, λειτουργοὺς τῶν ἀγίων σου
Μυστηρίων, πρόσδεξαι ἡμᾶς
προσεγγίζοντας τῷ ἀγίῳ σου
Θυσιαστηρίῳ, κατὰ τὸ πλῆθος τοῦ ἐλέους
σου, ἵνα γενώμεθα ἄξιοι τοῦ προσφέρειν
σοι τὴν λογικὴν ταύτην καὶ ἀναίμακτον
Θυσίαν ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, ἦν προσδεξάμενος εἰς τὸ
ἄγιον, ὑπερουράνιον καὶ νοερόν σου
Θυσιαστήριον εἰς ὁσμὴν εύωδίας,
ἀντικατάπεμψον ἡμῖν τὴν χάριν τοῦ
Ἄγιου σου Πνεύματος. Ἐπίβλεψον ἐφ'
ἡμᾶς, ὁ Θεός, καὶ ἔπιδε ἐπὶ τὴν λατρείαν
ἡμῶν ταύτην, καὶ πρόσδεξαι αὐτήν, ὡς
προσεδέξω Ἀβελ τὰ δῶρα, Νῶε τὰς
Θυσίας, Ἀβραὰμ τὰς ὄλοκαρπώσεις,
Μωϋσέως καὶ Ἀαρὼν τὰς Ἱερωσύνας,

Σαμουὴλ τὰς εἰρηνικάς. Ὡς προσεδέξω ἐκ τῶν ἀγίων σου Ἀποστόλων τὴν ἀληθινὴν ταύτην λατρείαν, οὕτω καὶ ἐκ τῶν χειρῶν ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν πρόσδεξαι τὰ Δῶρα ταῦτα, ἐν τῇ χρηστότητί σου, Κύριε, ἵνα, καταξιωθέντες λειτουργεῖν ἀμέμπτως τῷ ἀγίῳ σου θυσιαστηρίῳ, εὕρωμεν τὸν μισθὸν τῶν πιστῶν καὶ φρονίμων οἰκονόμων, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῇ φοβερᾷ τῆς ἀνταποδόσεώς σου τῆς δικαίας.

**Διά τῶν οίκτιρμῶν τοῦ μονογενοῦς σου
Υἱοῦ, μεθ' οὗ εύλογητὸς εἴ, σὺν τῷ
Παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

΄Αμήν.

**+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
΄Αγαπήσωμεν ἀλλήλους, ἵνα ἐν ὁμονοίᾳ
όμοιογήσωμεν.**

**Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἄγιον Πνεῦμα, Τριάδα
όμοούσιον καὶ ἀχώριστον.**

ή

**΄Αγαπήσω σε, Κύριε, ἡ ἴσχύς μου, Κύριος
στερέωμά μου, καὶ καταφυγή μου, καὶ
ρύστης μου.**

**Τὰς Θύρας, τὰς Θύρας. Ἐν σοφίᾳ
πρόσχωμεν.**

- Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
- Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν,
τὸν Υἱόν τοῦ Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ
τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο.
- Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα
ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ
Πνεύματος Ἅγίου καὶ Μαρίας τῆς
Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα.
- Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ¹
Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ
ταφέντα.
- Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ
τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς
Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν
τοῦ Πατρός.
- Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης
κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς
βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.
- Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἀγιον, τὸ
Κύριον, τὸ Ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς

έκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.

- Εἰς Μίαν, Ἅγιαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν.
- Ὁμολογῶ ἐν Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.
- Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν.
- Καὶ ζωήν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος.
➤ Ἄμήν.

**Στῶμεν καλῶς, στῶμεν μετὰ φόβου,
πρόσχωμεν, τὴν ἀγίαν ἀναφοράν, ἐν
εἰρήνῃ προσφέρειν.**

"Ελεον εἰρήνης, Θυσίαν αἰνέσεως.

Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ
καὶ ἡ ἀγάπη τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς καὶ ἡ
κοινωνία τοῦ ἁγίου Πνεύματος εἴη μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

"Ανω σχῶμεν τὰς καρδίας.

"Έχομεν πρὸς τὸν Κύριον.

Εὐχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ.

"Ἄξιον καὶ δίκαιόν ἐστι.

Τὸν ἐπινίκιον ὕμνον ἄδοντα, βοῶντα,
κεκραγότα, καὶ λέγοντα,

**Ἄγιος, ἄγιος, ἄγιος, Κύριος Σαβαώθ,
Πλήρης, ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου. Ωσαννὰ ἐν τοῖς ὑψίστοις,
εὔλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι
Κυρίου. Ωσσανὰ ὁ ἐν τοῖς ὑψίστοις.**

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Λάβετε, φάγετε.
Τοῦτό μού ἔστι τὸ Σῶμα, τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
κλώμενον εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

**"Εδωκε τοῖς ἀγίοις αὐτοῦ Μαθηταῖς καὶ
Ἀποστόλοις, εἰπών· Πίετε ἐξ αὐτοῦ
πάντες. Τοῦτό ἔστι τὸ Αἷμα μου, το τῆς
Καινῆς Διαθήκης, τὸ ὑπὲρ ἡμῶν καὶ
πολλῶν ἐκχυνόμενον εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν.**

Ἄμήν.

Τοῦτο ποιεῖτε εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
ὅσάκις γὰρ ἂν ἐσθίητε τὸν Ἀρτὸν τοῦτον,
καὶ τὸ Ποτήριον τοῦτο πίνητε, τὸν ἐμὸν
Θάνατον καταγγέλλετε, τὴν ἐμὴν
Ἀνάστασιν ὄμολογεῖτε. Μεμνημένοι οὖν,
Δέσποτα, καὶ ἡμεῖς τῶν σωτηρίων αὐτοῦ
Παθημάτων, τοῦ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, τῆς
τριημέρου Ταφῆς, τῆς ἐκ νεκρῶν
Ἀναστάσεως, τῆς εἰς οὐρανοὺς Ἀνόδου,

τῆς ἐκ δεξιῶν σοῦ τοῦ Θεοῦ καὶ Πατρὸς
Καθέδρας, καὶ τῆς ἐνδόξου καὶ φοβερᾶς
δευτέρας αὐτοῦ Παρουσίας.

**Τὰ Σὰ ἐκ τῶν Σῶν, σοὶ προσφέρομεν
κατὰ πάντα, καὶ διὰ πάντα.**

**Σὲ ύμνοῦμεν, σὲ εύλογοῦμεν, σοὶ
εύχαριστοῦμεν, Κύριε, καὶ δεόμεθά
σου, ὁ Θεὸς ἡμῶν.**

**Εἰς τό Ἐξαιρέτως.
ἡχος πλ.δ'.**

**Άλλοτριον τῶν μητέρων ἡ παρθενία, καὶ
ξένον ταῖς παρθένοις ἡ παιδοποΐα, ἐπὶ¹
σοὶ Θεοτόκε, ἀμφότερα ὡκονομήθη, διὸ
σε πᾶσαι αἱ φυλαὶ τῆς γῆς ἀπαύστως
μακαρίζομεν.**

**'Ἐν πρώτοις, μνήσθητι, Κύριε, τοῦ
Ἄρχιεπισκόπου ἡμῶν, ὃν χάρισαι ταῖς
ἀγίαις σου Ἑκκλησίαις ἐν εἰρήνῃ, σῶν,
ἔντιμον, ὑγιᾶ, μακροημερεύοντα, καὶ
όρθοτομοῦντα τὸν λόγον τῆς σῆς
ἀληθείας.**

**Καὶ ᾧν ἔκαστος κατὰ διάνοιαν ἔχει, καὶ
πάντων καὶ πασῶν.
Καὶ πάντων καὶ πασῶν.**

Μέγα τὸ ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδος,
πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Μνήσθητι, Κύριε, πάσης Ἐπισκοπῆς
Ὀρθοδόξων, τῶν ὄρθοτομούντων τὸν
λόγον τῆς σῆς ἀληθείας. Μνήσθητι,
Κύριε, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου, καὶ τῆς ἐμῆς ἀναξιότητος,
συγχώρησόν μοι πᾶν πλημμέλημα
ἐκούσιόν τε καὶ ἀκούσιον, καὶ μὴ διὰ τὰς
ἐμὰς ἀμαρτίας κωλύσῃς τὴν χάριν τοῦ
Ἅγιου σου Πνεύματος ἀπὸ τῶν
προκειμένων Δώρων. Μνήσθητι, Κύριε,
τοῦ Πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ
Διακονίας, καὶ παντὸς Ἱερατικοῦ
Τάγματος, καὶ μηδένα ἡμῶν καταισχύνης
τῶν κυκλούντων τὸ ἄγιόν σου
Θυσιαστήριον. Ἐπίσκεψαι ἡμᾶς ἐν τῇ
χρηστότητί σου, Κύριε, ἐπιφάνηθι ἡμῖν ἐν
τοῖς πλουσίοις σου οἰκτιρμοῖς, εὔκράτους
καὶ ἐπωφελεῖς τοὺς ἀέρας ἡμῖν χάρισαι,
ὅμβρους εἰρηνικοὺς τῇ γῇ πρὸς
καρποφορίαν δώρησαι. Εὐλόγησον τὸν
στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός
σου, παῦσον τὰ σχίσματα τῶν Ἑκκλησιῶν,
σβέσον τὰ φρυάγματα τῶν ἔθνῶν, τὰς
τῶν αἱρέσεων ἐπαναστάσεις ταχέως
κατάλυσον, τῇ δυνάμει τοῦ Ἅγιου σου
Πνεύματος. Πάντας ἡμᾶς πρόσδεξαι εἰς
τὴν βασιλείαν σου, υἱούς φωτὸς καὶ

υίοὺς ἡμέρας ἀναδείξας, τὴν σὴν
εἰρήνην, καὶ τὴν σὴν ἀγάπην χάρισαι
ἡμῖν, Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν· πάντα γὰρ
ἀπέδωκας ἡμῖν.

**Καὶ δὸς ἡμῖν ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾶ
καρδίᾳ, δοξάζειν καὶ ἀνυμνεῖν τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Καὶ ἔσται τὰ ἐλέη τοῦ μεγάλου Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, μετὰ
πάντων ὑμῶν.

Καὶ μετά τοῦ πνεύματός σου.

Πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἔτι
καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὑπέρ τῶν προσκομισθέντων καὶ
ἀγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

὾οτιανὸς ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἅγιον καὶ
ὑπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὄσμὴν εὔωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν
θείαν Χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

΄Υπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἄντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Κύριε, ἐλέησον.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ
Κυρίου, αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

΄Αγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα
τῶν ψυχῶν καὶ τῶν **Παράσχου Κύριε**
Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ
τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν
εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ
Κυρίου αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἱτησώμεθα.

Παράσχου Κύριε

Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἵτησάμενοι, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.

Παράσχου Κύριε

·Ο Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν, σὺ
ἡμᾶς δίδαξον εὐχαριστεῖν σοι ἀξίως ὑπὲρ
τῶν εὔεργεσιῶν σου, ᾧν ἐποίησας, καὶ
ποιεῖς μεθ' ἡμῶν. Σύ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ
προσδεξόμενος τὰ Δῶρα ταῦτα,
καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς μολυσμοῦ
σαρκὸς καὶ πνεύματος, καὶ δίδαξον
ἐπιτελεῖν ἀγιωσύνην ἐν φόβῳ σου, ἵνα ἐν
καθαρῷ τῷ μαρτυρίῳ τῆς συνειδήσεως
ἡμῶν, ὑποδεχόμενοι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, ἐνωθῶμεν τῷ ἀγίῳ
Σώματι καὶ Αἷματι τοῦ Χριστοῦ σου. Καὶ
ὑποδεξάμενοι αὐτὰ ἀξίως, σχῶμεν τὸν
Χριστόν, κατοικοῦντα ἐν ταῖς καρδίαις
ἡμῶν, καὶ γενώμεθα ναὸς τοῦ Ἅγιου σου
Πνεύματος. Ναί, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ
μηδένα ἡμῶν ἔνοχον ποιήσῃς τῶν
φρικτῶν σου τούτων καὶ ἐπουρανίων
Μυστηρίων, μηδὲ ἀσθενῆ ψυχῆς καὶ
σώματι, ἐκ τοῦ ἀναξίως αὐτῶν
μεταλαμβάνειν, ἀλλὰ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἀξίως
ὑποδέχεσθαι τὴν μερίδα τῶν
ἀγιασμάτων σου, εἰς ἐφόδιον ζωῆς

αἰώνίου, εἰς ἀπολογίαν εύπρόσδεκτον,
 τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ
 Χριστοῦ σου, ὅπως ἂν καὶ ἡμεῖς μετὰ
 πάντων τῶν Ἅγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνός σοι
 εὐαρεστησάντων, γενώμεθα μέτοχοι τῶν
 αἰώνιων σου ἀγαθῶν, ὃν ἡτοίμασας τοῖς
 ἀγαπῶσί σε, Κύριε.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 Βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ως ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς.
 Τὸν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν
 σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα
 ἡμῶν, ως καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς
 ἀφειλέταις ἡμῶν.
 Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
 τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

+ Εἰρήνη πᾶσι.
Καὶ τῷ πνεύματί σου.
Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.
Σοί, Κύριε.

Δέσποτα Κύριε, ὁ Πατὴρ τῶν οἰκτιρμῶν,
 καὶ Θεὸς πάσης παρακλήσεως, τοὺς
 ὑποκεκλικότας σοι τὰς ἔαυτῶν κεφαλὰς
 εὐλόγησον, ἀγίασον, φρούρησον,
 ὄχυρωσον, ἐνδυνάμωσον, ἀπὸ παντὸς
 ἔργου πονηροῦ ἀπόστησον, παντὶ δὲ
 ἔργῳ ἀγαθῷ σύναψον, καὶ καταξίωσον
 ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν ἀχράντων
 σου τούτων καὶ ζωοποιῶν Μυστηρίων,
 εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν, εἰς Πνεύματος
 Ἅγίου κοινωνίαν.

Χάριτι καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὔλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
 ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
 ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, καὶ
 ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
 συγκαθήμενος καὶ ὡδε ἡμῖν ἀοράτως
 συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾷ σου
 χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
 Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου Αἵματος, καὶ
 δι' ἡμῶν παντὶ τῷ Λαῷ.

Ο Θεὸς ἵλασθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ καὶ
έλέησον με. (3).

Πρόσχωμεν
Τὰ Ἀγια τοῖς Ἅγιοις.

Εἶς ἄγιος, εἶς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἄμην.

Κοινωνικόν. εἰς ἥχον δ'.

Ο τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ πίνων μου
τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κάγὼ ἐν αὐτῷ,
εἴπεν ὁ Κύριος.

Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.

Μεταλαμβάνει ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ __
σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ εἰς ἄφεσιν
ἀμαρτιῶν καὶ ζωὴν αἰώνιων.

Ἄμην.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου καὶ
εὔλογησον τὴν κληρονομίαν σου.

Αντί του εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν,
Ἀπολυτίκιον Ἡχος α'.

Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, θανάτῳ
θάνατον πατήσας, καὶ ἐν τοῖς μνήμασι,
ζωὴν χαρισάμενος.

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἀφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωὴν αἰώνιον.**

**Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ανυμνήσωμεν τήν
δόξαν σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς τῶν ἀγίων
σου μετασχεῖν μυστηρίων, τήρισον ἡμᾶς
ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ, ὅλην τήν ἡμέραν
μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου.
Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.**

**Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος (ἐκ γ').**

Ἀπόλυσις.

**Ο ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν, Χριστὸς ὁ
ἀληθινός Θεός ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις
τῆς
παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας
αὐτοῦ
Μητρός, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ
ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ
τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου Προδρόμου καὶ
Βαπτιστοῦ
Ἰωάννου, τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ
πανευφήμων
Ἀποστόλων, τοῦ ἀγίου ἐνδόξου καὶ**

πανευφήμου Ἀποστόλου Βαρνάβα -
ιδρυτοῦ καὶ
προστάτου τῆς Ἅγιων Εκκλησίας τῆς
Κύπρου, τοῦ ἐν ἀγίοις πατρὸς ἡμῶν
Ιωάννου

Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως τοῦ
Χρυσοστόμου, τῶν ἀγίων ἐνδόξων καὶ
καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὄσίων καὶ
θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ Ἅγιου**
τοῦ
Ναοῦ) τῶν ἀγίων καὶ δικαίων
θεοπατόρων
Ιωακείμ καὶ Ἀννης, καὶ πάντων τῶν
Ἄγίων,
έλεήσαι καὶ σώσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθός καὶ
φιλάνθρωπος καὶ ἔλεήμων Θεός.

Καὶ ὁ Ἱερεὺς κατακλείει διὰ τοῦ:
Χριστὸς ἀνέστη ἐκ νεκρῶν, Θανάτῳ
Θάνατον πατήσας,
καὶ ἐν τοῖς μνήμασι, ζωὴν χαρισάμενος.

Ο ΛΑΟΣ: Ἄληθῶς ἀνέστη ὁ Κύριος.